

3/2012

ČTVRTLETNÍK OBCE LUŽICE

Vesnice Jihomoravského kraje roku 2009

Foto na titulní stránce: Jana Králová

Foto na této straně: Ing. Jaroslav Kreml

Z OBSAHU

Aktuálně z radnice	4
Oprava památníku	
Informace o volbách	
Osobnost	8
PhDr. Miroslava Rošková, CSc.	
Ing. Josef Kuchař	
My všichni školou povinní	10
Podzim v mateřské škole	
Organizace školního roku	
Poděkování panu učiteli	
Kultura	13
Léto s cimbálovou muzikou	
Lužické sochaření	
Soutěž Má vlast v srdci Evropy	
Spolky	18
Letní vzpomínání	
Letní škola mladých včelařů	
Mužáci, Isdes a lhostejnost	
Petangový turnaj	
Skautský tábor Polnička	
Prkačcup	
Rozhovor	27
Když je koníčkem rádio	
Historie	30
Co vyprávěl hastrman	
Odrobinky vzpomínek	
Živnostenská pokračovací škola	
Příroda	33
Pozvánka na Rozkvetlé Lužice	
Cestování	34
Zájezd do Francie	
Okénko Joži Trefy	35
Sport	36
Česká obec sokolská oslavuje	
Letní fitness soustředění	
Lužický tenis	
Sport centrum Hala Lužice	
Společenská kronika	43
Napsali nám	43
Důrazné ne spotřební dani	
Reklama	45

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

vzhledem k časovému vytižení většiny spoluobčanů nedisponuje veřejnost dostatkem informací o činnosti obce v jednotlivých oblastech působnosti samosprávy. Využívám tedy prostor zpravodaje k poskytnutí základních informací z oblasti vzdělávání a výchovy mládeže. Dominantní podíl výchovy mladé generace, mimo výchovy v rodině, realizuje příspěvková organizace základní a mateřské školy, jejímž zřizovatelem je obec. Stálá podpora obce je zaměřena jak na vzdělávací proces, tak na materiální zajištění.

Rada obce průběžně sleduje zvyšování kvalifikace pedagogů a motivuje uplatňování osvědčených progresivních poznatků a metod do praxe lužických škol formou písemných vyjádření k tvorbě vzdělávacích programů, které pak podporuje i finančně. Mimo zákonné povinnosti obec podporuje další školní aktivity, mezi které patří lyžařské kurzy, plavání, škola v přírodě, školní výlety, akademie, Noc s Andersenem a účast na sportovních i kulturních akcích Regionu Podluží, kterých se úspěšně účastní i děti MŠ. Obec cíleně podporuje také mimoškolní aktivity mládeže. Jedná se o činnost sportovních oddílů, Junáků, skautů, mladých včelařů, dětského folklórního souboru Lužičánek, slováckého krúžku a cimbálové muziky. Finančně přispívá na provoz základní umělecké školy, na výuku sólového zpěvu a nově i na pěvecký sbor.

Materiální podpora prezentuje provoz a údržbu obou škol, včetně družiny se školní jídelnou, nákup a inovaci výpočetní techniky, programů, interaktivních tabulí, učebních pomůcek a nábytku. Na pokrytí těchto nákladů v roce 2012 schválilo zastupitelstvo výdaje z rozpočtu obce ve výši 4 794 700 Kč. Kromě těchto provozních nákladů každoročně zajišťuje obec finanční prostředky na všechny investiční akce, které souvisí s vytvářením kvalitního prostředí pro výuku a rozvoj dětí a mládeže v naší obci. Ve školním roce 2010 – 2011 bylo provedeno zateplení budovy MŠ, včetně výměny oken, byla instalována nová technologie kotelního ústředního topení a ohřevu užitkové vody. Celkové náklady činily 4,5 mil. Kč.

Vedle těchto konkrétních potřeb musí obec akceptovat také dopady vyplývající z nových zákonů, vyhlášek, směrnic a legislativy jako takové. Mimo jiné sem patří také normativy,

kteří stanoví počty dětí ve třídách ZŠ i MŠ. Z toho se pak odvíjí adekvátně úvazky učitelů, organizační struktura pedagogických pracovníků a následně i mzdové prostředky. Ředitel příspěvkové organizace a hlavní učitelka v MŠ pak obtížně řeší zadání, které v širších souvislostech postrádá logiku. Výsledné řešení se pak následně složitě vysvětluje rodičům.

Vraťme se však zpět do reality. Cílem výše uvedených skutečností je přiblížit veřejnosti rozsah předmětné problematiky z pohledu samosprávy. Závěrem lakonické konstatování. Obec Lužice řeší vzdělávání a výchovu mládeže koncepčně jako prioritu číslo jedna.

Na jiném místě tohoto čísla zpravodaje je uveden článek „Lužické sochaření“, ve kterém se autor zamýšlí nad smyslem a přínosem sympozia, včetně ekonomických dopadů a logicky klade otázky jak dál. Podobné otázky si kladou také občané i organizátoři. Na konkrétně formulované otázky stručně odpovím.

1. Jak dál – neboli kolik soch ještě Lužice a lužický prostor ještě snese?

Počet soch, jejich rozmístění a témata jsou stanoveny projektem, který je vypracován do roku 2014. Dle tohoto projektu je možné instalovat výtvarná díla v areálu TJ Baník Lužice, u vodní plochy Cihelna a v ulici Dobrovolského lokalita Vinohrádky, případně na jiných místech, která v současnosti Lužice nekrášlí. Mimo to je možné menší plastiky instalovat i v interiérech.

2. Pokusit se zapojit do sympozia i další obce, a to nejen z bezprostředního okolí, vtáhnout do dění více Region Podluží...

V podmínkách sympozia je stanoveno, že sochy jsou neprodejné a že budou umístěny v Lužicích, případně obcích Regionu Podluží nebo u významných sponzorů, kde budou současně propagovat naši obec. V regionu

i mimo něj je o plastiky zájem. Vzhledem k tomu, že vytvoření sochy hradí v plné výši obec, pro kterou je socha určena, snižují se tím i celkové náklady na konání sympozia. Sochy ze sympozia byly vytvořeny pro obce Josefov a Tvrdonice.

3. Omezit počet účastníků sympozia, nebo jej konat např. jednou za dva roky?

Původní počet účastníků byl 12 a v současnosti je 8 až 9. Dalším snížením tohoto počtu by akce ztratila charakter sympozia ve více aspektech. Pořádání sympozia jedenkrát za dva roky fakticky znamená konec sympozia. Přerušením styku s lomy, školami, sponzory i veřejností, byť na jeden rok, znamená, že na vybudované pozice nastoupí jiní a v praxi bychom začínali stále od začátku.

4. Sympozium ukončit?

Nic netrvá věčně. Každý realizovaný záměr jednoho dne dorazí do cíle. Již nyní lze říci, že symposium plní své poslání v mnoha směrech, jak uvádí i autor zmíněného článku.

Diskuze na téma „symposium“ je obsahově nad rámec prostoru v Lužickém zpravodaji. V odpovědích na otázky jsem chtěl doložit, že tato problematika je ze strany obce řešena.

*Ing. Jaroslav Kreml
starosta obce*

CYKLOSTEZKA HODONÍN – LUŽICE

byla dne 13.09. 2012 slavnostně otevřena

Historie této stezky se začala psát v roce 2004, kdy proběhla první jednání s tehdejší starostou Hodonína Ing. Jiřím Kolibou. Zásadními problémy bylo financování a majetkoprávní vztahy k pozemkům. Byly zahájeny práce na změně katastrální hranice, aby byly v souladu s realitou jasně definovány úseky, které budou financovány obcí Lužice a městem Hodonín. Na základě získání souhlasu vlastníků pozemků, případně výkupů pozemků a rozsáhlých měřičských prací, byla změna katastrální hranice schválena v roce 2007. Neprodleně byly zahájeny projekční práce vlastní cyklostezky včetně přemostění Kyjovky. Následovalo stavební řízení a žádosti o dotace.

Kromě časově náročné legislativy ovlivnily dělbu realizace tohoto investičního záměru finanční prostředky. Financovat celou stavbu z vlastních prostředků bylo nerealné. Řešením byly dotace a spolufinancování. Vlastní projekt mohl být zahájen až po získání dotace nákladem 421.000,- Kč.

Z této částky byla dotace 200.000,- Kč. Následovaly další žádosti o dotace na vlastní výstavbu cyklostezky. Výsledkem je, že z celkových nákladů v katastru Lužic ve výši cca 3.300 000,- Kč byla spoluúčást obce Lužice 750.000,- Kč, což činí 23%.

Na úspěšné realizaci ve stavebním termínu se podílelo mnoho privátních subjektů a institucí veřejné i státní správy. Vzhledem k přístupu a docílenému výsledku chci poděkovat zejména projektantům firmy PROST a projekční kanceláři Ing. Jiřího Ilčíka SURGEO, dodavateli stavby SWIETELSKÝ a pracovníkům příslušných odborů Městského úřadu v Hodoníně a Obecního úřadu v Lužicích.

Děkujeme všem, kteří se zúčastnili slavnostního otevření a zejména těm, kteří se podíleli na přípravě a zdařilém průběhu této akce.

Aktuálně z radnice

KRÁTKÉ ZPRÁVY

- Na www.luziceuhodonina.cz v menu FOTO – VIDEO naleznete také:
 - Fotografie z hodů a sympozia
 - Fotografie z vinobraní a barevného odpole dne
 - Videá se čtvrtletníky obce Lužice
- Vývoz odpadu v 4. čtvrtletí 2012:
10. 10., 24. 10. (+ pytle),
7. 11., 21. 11. (+ pytle),
5. 12., 19. 12. (+ pytle)
- Sběr nebezpečného odpadu se bude konat 24. 10. 2012
- **Zmeškali jste hlášení místního rozhlasu? Texty všech hlášení, oznámení a pozvánek najdete také na webových stránkách obce.**
 V menu Hlášení místního rozhlasu (nabídka vlevo) jsou uvedena všechna oznámení z hlášení místního rozhlasu, která se netýkají kulturních a společenských akcí v obci a v okolí a nekomerčních oznámení pro občany. Informace o kulturních a společenských akcích v obci i okolí jsou pak uveřejněny v menu Aktuality a Okolí.

OPRAVA PAMÁTNÍKU

V roce 1946 byl postaven před budovou školy nákladem 400.000 Kčs památník obětem obou světových válek. Slavnostní odhalení památníku se konalo 15. září 1946 za účasti asi 3000 osob. Kamenické práce vykonal kamenosochař Kocourek z Hodonína, umělecké dílo - sovětského automatčika vytvořil akademický sochař profesor Martin Polák z Hodonína.

V srpnu letošního roku byly zahájeny důkladné opravy pomníku a úpravy jeho okolí, protože povětrnostní vlivy, mechy a plísně se značně podepsaly na vzhledu a stavu památky. V první etapě prací byly odbornou firmou mechanicky i chemicky ošetřeny všechny kamenné prvky pomníku, opravena prasklá pravá část těla sochy a prasklý trn balustrády.

V druhé etapě prací bude provedena výměna antuky v okolí pomníku a vyřešen odtok vody z květinových žlabů.

Dřeviny v okolí pomníku jsou značně přerostlé a přestálé. Některé dokonce větvemi poškozují

Probíhající opravy památníku.

foto Jana Králová

a znečišťují balustrádu. Z tohoto důvodu dojde ve třetí etapě prací k revitalizaci přilehlého parku.

J. Ambrožová

UPOZORNĚNÍ

- **Dešťové kanály veřejné kanalizace jsou určeny pouze pro odtok dešťových vod.**

Dešťové vpusti zabarvené různými barvami na některých ulicích obce (viz. foto na obálce zpravodaje) jsou však důkazem toho, že někteří občané vylévají do veřejné kanalizace barvy po malování, zbytky maltových a betonových směsí ze stavební činnosti, které zanášejí kanalizaci a dešťové vpusti ucpávají. Náklady na jejich čištění a opravy jsou vysoké.

- **Fotopasti**

Vzhledem k častým krádežím v katastrálním území obce projednala a schválila RO nákup zabezpečovacího zařízení - fotopasti na Včelařské arboretum a sběrný dvůr. Občané, buďte

všímaví a pohyb podezřelých osob hlase Policii ČR nebo obecnímu úřadu.

- **Pro chovatele psů**

Parky a ulice nejsou určeny pro venčení psů bez vodítka. Respektujte vyhlášku obce č. OZV č. 1/2009, kterou se stanoví pravidla pro pohyb psů na veřejných prostranstvích na území obce Lužice, která přesně stanoví, kde v katastrálním území obce Lužice mohou psi volně pobíhat. **Nenechávejte své psy volně pobíhat po ulicích a parcích. Je to nejen bezohledné vůči ostatním občanům, ale hlavně nebezpečné pro lidi i pro Vaše zvířata.**

Na obecním úřadě si můžete zdarma vyzvednout sáčky na psi exkrementy.

Ze zápisu č. 27 z řádné valné hromady obchodní společnosti LUTES s.r.o.

- Valná hromada schválila 100% hlasů s účinností od 1.9.2012 Obchodní podmínky pro odvádění odpadních vod společností LUTES s.r.o. v obci Lužice.
- Valná hromada schválila 100% hlasů nový ceník nájmu hlavního sálu Sportovní haly viz. Příloha č. 2, s účinností od 1.10.2012.
- Valná hromada schválila 100% hlasů nákup čelního nakladače na traktor YUKON.
- Valná hromada schválila 100% hlasů nákup párty stanu od Správy majetku obce Lužice, příspěvkové organizace.
- Valná hromada schválila 100% hlasů uzavření Smlouvy o provozování kabelové televize obce Lužice k 1.1.2013.

- Volba nového jednatele společnosti.

Předseda valné hromady Josef Staněk seznámil valnou hromadu s rezignací Ing. Josefa Kuchaře na funkci jednatele společnosti LUTES s.r.o. Dále navrhl jmenovat za Ing. Josefa Kuchaře nového jednatele společnosti Mgr. Ing. Františka Červinka.

Valná hromada schválila 100% hlasů jmenování nového jednatele společnosti LUTES s.r.o. Mgr. Ing. Františka Červinka za rezignujícího jednatele společnosti Ing. Josefa Kuchaře.

Starosta obce poděkoval Ing. Josefu Kuchařovi za dlouhodobou zodpovědnou práci ve funkci jednatele společnosti Lutes, kterou vykonával nezištně od vzniku této společnosti.

INFORMACE O VOLBÁCH DO ZASTUPITELSTEV KRAJE 2012

TERMÍN VOLEB

pátek 12.10.2012 14,00 – 22,00 hod.

sobota 13.10.2012 8,00 – 14,00 hod.

POČET ČLENŮ ZASTUPITELSTVA KRAJE

Počet členů Zastupitelstva Jihomoravského kraje, který má být zvolen ve volbách konaných ve dnech 12. a 13. října 2012, činí 65 členů.

PRÁVO VOLIT DO ZASTUPITELSTVA KRAJE

Právo volit do zastupitelstva kraje má každý občan ČR, který alespoň ve druhý den voleb dosáhl věku 18 let a je přihlášen k trvalému pobytu v obci, která náleží do územního obvodu kraje.

Překážky výkonu volebního práva:

- zákonem stanovené omezení osobní svobody z důvodu výkonu trestu odnětí svobody
- zbavení způsobilosti k právním úkonům
- zákonem stanovené omezení osobní svobody z důvodu ochrany zdraví lidí

ZÁSADY A ZPŮSOB HLASOVÁNÍ

Každý volič hlasuje **osobně**. Zastoupení není přípustné. Volič po příchodu do volební místnosti prokáže svou **totožnost a státní občanství České republiky** platným občanským průkazem nebo cestovním pasem České republiky. Po učinění záznamu do výpisu ze stálého seznamu obdrží volič od okrskové volební komise úřední obálku. Na žádost voliče mu okrsková volební komise vydá za chybějící nebo jinak označené hlasovací lístky nové.

Voliče, který není zapsán ve výpisu ze stálého seznamu a který prokáže své právo hlasovat ve volebním okrsku, okrsková volební

komise dopíše do výpisu ze stálého seznamu dodatečně a umožní mu hlasování.

Neprokáže-li volič svou totožnost a státní občanství České republiky, nebude mu hlasování umožněno.

Volič může požádat ze závažných, zejména zdravotních, důvodů obecní úřad a ve dnech voleb do zastupitelstva kraje okrskovou volební komisi o to, aby mohl **hlasovat mimo volební místnost**, a to pouze v územním obvodu volebního okrsku, pro který byla okrsková volební komise zřízena.

V takovém případě okrsková volební komise vyšle k voliči 2 své členy s **přenosnou volební schránkou**, úřední obálkou a hlasovacími lístky.

Po obdržení úřední obálky, popřípadě hlasovacích lístků vstoupí volič do prostoru určeného k úpravě hlasovacích lístků. V tomto prostoru vloží do úřední obálky 1 hlasovací lístek. Na hlasovacím lístku, který vkládá do úřední obálky, může zakroužkováním pořadového čísla nejvýše u 4 kandidátů uvedených na témže hlasovacím lístku vyznačit, kterému z kandidátů dává přednost. Jiné písemné úpravy hlasovacího lístku vliv. Pokud dal volič na hlasovacím lístku přednostní hlas více než 4 kandidátům, počítá se takový hlasovací lístek ve prospěch politické strany, politického hnutí nebo koalice a k přednostním hlasům se nepřihlíží.

Volič hlasuje tak, že po opuštění prostoru určeného pro úpravu hlasovacích lístků vloží úřední obálku s hlasovacím lístkem před okrskovou volební komisi do volební schránky. Za voliče, který není schopen vložit úřední obálku s hlasovacím lístkem do volební schránky,

může tak učinit jiný volič, nikoliv však člen okrskové volební komise.

Voliči, který se neodebral do prostoru určeného pro úpravu hlasovacích lístků, okrsková volební komise hlasování neumožní.

VOLIČSKÝ PRŮKAZ

Voličské průkazy vydává obdobně jako ve volbách do Parlamentu České republiky obecní úřad na žádost voliče zapsaného ve stálém seznamu voličů v územním obvodu kraje, kde jsou vyhlášeny volby.

Podle § 26a zákona č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, voliči, který nebude moci volit ve volebním okrsku, v jehož stálém seznamu je zapsán, **vydá obecní úřad na jeho žádost voličský průkaz a poznamená tuto skutečnost do stálého seznamu a do jeho výpisu pro okrskovou volební komisi. Voličský průkaz se vydává pouze voličům zapsaným ve stálém seznamu v územním obvodu kraje, kde jsou vyhlášeny volby.**

Volič může požádat o vydání voličského průkazu od okamžiku vyhlášení krajských voleb (tj. od 29. června 2012):

- **žádostí v listinné podobě** opatřenou úředně ověřeným podpisem voliče; ověřený podpis žadatele zákon vyžaduje proto, aby byl volič, který o vydání voličského průkazu žádá, chráněn před zneužitím tohoto institutu. Pro žádost o vydání voličského průkazu v listinné podobě není žádný předepsaný formulář. Ověření podpisu u správních úřadů je osvozeno od správního poplatku jako úkon pro účely využití volebního práva.
- **žádostí v elektronické podobě podepsanou uznávaným elektronickým podpisem voliče**
- **žádostí v elektronické podobě zaslanou prostřednictvím datové schránky.**

Žádost shora uvedenými způsoby musí být příslušnému obecnímu úřadu doručena nejpozději 7 dnů přede dnem voleb, tj. do 5. října 2012.

- **osobně;** v tomto případě není písemná žádost vyžadována, neboť obecní úřad, který je oprávněn voličský průkaz vydat, o žádosti voliče po prokázání jeho totožnosti učiní úřední záznam, ve kterém veškeré potřebné údaje uvede; o vydání voličského průkazu osobním podáním lze požádat do okamžiku uzavření stálého seznamu, tj. do 10. října 2012 do 16.00 hodin.

Voličský průkaz opravňuje k zápisu do výpisu ze stálého seznamu voličů ve dnech voleb ve volebním okrsku spadajícím do územního obvodu kraje, kde jsou volby vyhlášeny a v jehož územním obvodu je volič přihlášen k trvalému pobytu. Při ztrátě nebo odcizení voličského průkazu nelze vydat duplikát.

V novelizovaném zákoně č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, v § 26a není stanovena žádná lhůta, která by omezovala vydávání voličských průkazů voličům, jako je tomu u ostatních volebních zákonů, až od 15. dne před konáním voleb, a to z toho důvodu, že v případě voleb do zastupitelstev krajů, kdy volby probíhají pouze na území České republiky, není nutné ověřovat duplicitu ze zahraničí.

VÝSLEDKY VOLEB

Výsledek voleb do zastupitelstva kraje vyhláší a uveřejňuje krajský úřad vyvěšením zápisu o výsledku voleb do zastupitelstva kraje na úřední desce krajského úřadu neprodleně po jeho podepsání.

Oznámení

o době a místě konání voleb do zastupitelstva kraje

Starosta Obce Lužice v souladu s ust. § 27 zákona č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů,

o z n a m u j e :

1. Volby do zastupitelstva kraje se uskuteční

v pátek 12. října 2012 od 14.00 do 22.00 hod. a

v sobotu 13. října 2012 od 08.00 do 14.00 hod.

2. Místo konání voleb:

Volební okrsek č. 1

Základní škola v Lužicích, Velkomoravská 220/264 – učebna ZUŠ pro voliče – bydliště v ulicích začínajících písm. A - U

Volební okrsek č. 2

Základní škola v Lužicích, Velkomoravská 220/264 – učebna ZUŠ pro voliče – bydliště v ulicích začínajících písm. V - Ž

3. Voliči bude umožněno hlasování poté, kdy prokáže svou totožnost a státní občanství České republiky (platným občanským průkazem nebo cestovním pasem České republiky). Neprokáže – li uvedené skutečnosti stanovenými doklady, nebude mu hlasování umožněno. Voliči budou dodány nejpozději tři dny přede dnem konání voleb hlasovací lístky. V den voleb volič může obdržet hlasovací lístky i ve volební místnosti. Volič hlasuje osobně, zastoupení není přípustné.

OSOBNOST

PHDR. MIROSLAVA ROŠKOVÁ, CSc., ING. JOSEF KUČAŘ

Osobnosti naší obce, jubilanti, kteří své odborné znalosti a celoživotní zkušenosti věnovali v důchodovém věku naší obci.

Miroslava Rošková, rodačka z Lužic, absolventka vysokoškolského studia historie na Karlově univerzitě v Praze, asistentka na vysoké škole a archivářka. Od roku 1955 působila v Bratislavě. V roce 1966 získala na Filozofické fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě hodnost kandidátky historických věd. (CSc.) V roce 1970 byla M. Rošková

na základě vykonstruovaných obvinění vyloučena z KSČ. Byla vypovězena z fakulty, měla zákaz vykonávat učitelské povolání, zákaz vědecky pracovat a publikovat. Od roku 1971 se M. Rošková stala na dalších 17 let archivářkou. Za dlouholetou archivní práci ji ocenila Archivní správa MV SSR nejvyšší cenou archivářů – medailí Pavla Křížky. V roce 1991 se

dočkala Miroslava Rošková písemné omluvy Rehabilitační komise Vysoké školy technické v Bratislavě, že za své politické postoje v letech 1970 – 1971 byla neoprávněně stíhaná.

Koncem roku 1988 odešla M. Rošková do důchodu. Obloukem přes Prahu a Bratislavu se vrátila do rodné obce Lužice. Představa M. Roškové o klidném důchodovém životě,

PhDr. Miroslava Rošková, CSc.

daleko od historie a archivních dokumentů se ji však našťásti pro Lužice nesplnila. V letech 1995 – 2002 zastávala v Lužicích funkci kronikářky. Začala ji lákat i minulost obce, která nebyla ještě dostatečně zmapována. V archivních pramenech našla první písemnou zmínku o obci a některé další prameny o Lužicích. V roce 2000 se stala spoluorganizátorkou oslav 750. výročí založení obce, editorkou a spoluautorkou publikace Lužice 1250 – 2000. Podílela se i na přípravě velké výstavy z historie obce. Systematicky začala sbírat staré fotografie o Lužicích a pomohla vybudovat obecní fotoarchiv. Jako předsedkyně Letopisecké komise RO připravila s kolektivem v roce 2005 publikaci Občané a rodáci Lužic, účastníci boje proti fašismu a za národní osvobození. Zpracovala i stoletou historii Sokola v Lužicích a podílela se autorsky na vzniku publikace Lužice v proměnách času. Je

stále ochotnou rádkyní, která se i přes své zdravotní potíže zajímá o dění v Lužicích.

Bodrá havířská nátura, pevný stisk ruky. To je pan inženýr **Josef Kuchař**. Narodil se v Lužicích v roce 1932. V Ostravě se vyučil havířem a ve svých 17 letech pracoval jako razič na dole Mír Karviná. Dál se vzdělával a po maturitě vystudoval Vysokou školu báňskou v Ostravě, obor výstavba a projektování dolů. Na jižní Moravu se vrátil na umístěnkou po dokončení vysoké školy v roce 1955. Celý svůj profesní život pracoval ing. Josef Kuchař v hornictví. Jako dvacetitřiletý se stal prvním stavbyvedoucím na Dole Osvobození v Ratiškovcích, kde měl příležitost využít v praxi poznatky své diplomové práce. Nejdříve bydlel v Kyjově, ale v roce 1973 se vrátil do rodných Lužic, kde si s rodinou postavil rodinný domek. V roce 1965 se stal ředitelem závodu 02 na Dole 9. květen v Šardicích a následně ředitelem Dolu Obránců míru v Hovoranech. Od roku 1975 až do roku 1988 působil jako ředitel na Dole Osvobození v Ratiškovcích a na Dole 1. máj v Dubňanech. V roce 1988 odešel do důchodu, ale pracovat nepřestal.

V roce 1989 nastoupil jako stavební dozor pro Město Hodonín při výstavbě zdravotního střediska a komunikace na ulici Velkomoravské v Lužicích. Po osamostatnění obce v roce

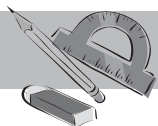
Ing. Josef Kuchař

1992 byl zvolen do zastupitelstva obce Lužice, kde působil nepřetržitě až do roku 2011. Pracoval ve finančním výboru, kontrolním výboru ZO a do září 2012 nezištně vykonával také funkci jednatele firmy LUTES. Když v roce 2011 rezignoval kvůli nemoci své manželky na funkci zastupitele, odcházel coby nejdéle působící zastupitel. Dokázal vždy věcně a fundovaně argumentovat, byl férovým oponentem i dobrým spolupracovníkem. Jeho přátelská rada i kritická připomínka, se kterou za námi přichází na radnici, svědčí o tom, že mu na dobré správě obce stále hodně záleží.

Přejeme oběma jubilantům - osmdesátníkům hodně zdraví, spokojenosti a sil do dalších let. Děkuje za jejich dlouholetou práci při správě naší obce.

Jana Ambrožová

MY VŠICHNI ŠKOLOU POVINNÍ

Podzim v mateřské škole

Tak se nám léto pomalu překulilo do podzimu, prázdniny utekly jako voda a ze školky už se opět ozývají veselé dětské hlásky. Během přípravného týdne se všechny p. učitelky i provozní zaměstnankyně snažily, jak nejlépe uměly, aby se školička leskla čistotou a lákala děti i rodiče dovnitř.

V září proběhla jako každý rok rodičovská schůzka, poté jsme uspořádali na školní zahradě výstavu dýní společně s opékáním špekáčků u táboráku. Pokud nám bude přát příznivý vítr, opět pozveme rodiče s dětmi na drakiádu ke kopci U Vrchnice. Od října až do prosince budeme jezdit do solné jeskyně do Hodonína, abychom u dětí předcházeli poměrně častým respiračním obtížím. Každý měsíc navštívíme divadelní představení v Hodoníně, abychom děti vzdělávali i po kulturní stránce.

Děti při pobytu v solné jeskyni

foto archiv MŠ

Již třetím rokem proběhne na školní zahradě velmi oblíbený Halloween, při kterém budou děti, převlečené za bubáčky a nejrůznější strašidla, plnit úkoly, za které jistě dostanou nějakou sladkou odměnu.

Kromě všech těchto akcí se budeme den co den snažit,

aby se nové děti dobře adaptovaly na školku, aby si každé dítě našlo ve třídě své místo, dovedlo se přiměřeně prosadit, ale i ustoupit a pomoci slabšímu, menšímu.

Krásný barevný podzim přeje za celý kolektiv MŠ

K. Knápková

Od října 2012 se začneme opět scházet v Lužičánku, vždy v pondělí od 15.00 do 16.00 hodin v budově školní družiny. Byli bychom moc rádi, kdyby se naše řady rozrostly o nové zájemce. Těší se na vás děti z Lužičánku a jejich vedoucí L. Zálešáková a Z. Bravencová. Bližší informace na tel. čísle 724 105 778.

PĚVECKÝ SBOR

Na Základní škole v Lužicích začal pracovat nový dětský pěvecký sbor pod vedením paní učitelky ZUŠ Dolní Bojanovice Marie Havrákové. Děti ve věku 7 - 11 let se scházejí pravidelně každé úterý od 13:00 do 13:30 hodin v hudebně základní školy. Noví členové jsou vítáni.

Organizace školního roku 2012/2013

zahájení školního roku	3. září 2012
podzimní prázdniny	25. a 26. října 2012
vánoční prázdniny	22. prosince 2012 - 2. ledna 2013
pololetní prázdniny	1. února 2013
jarní prázdniny	11. - 17. února 2013
velikonoční prázdniny	28. března - 29. března 2013
ukončení školního roku	28. června 2013
hlavní prázdniny	29. června - 1. září 2013

Zaměstnanci školy ve školním roce 2012/2013

ředitel školy: Mgr. Miroslav Hunča
zástupkyně ředitele: Mgr. Jana Ličeníková

hospodářka: Ing. Alena Lacková
školník: Lubomír Holomčík

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

výchovná poradkyně: Mgr. Marcela Komendová
školní metodik prevence: Mgr. Marcela Komendová

uklízečky: Ludmila Maršálková
Dana Nepřechová
Marcela Blažková
vedoucí školní jídelny: Soňa Zimková
kuchařky: Lenka Janulíková
Jana Nováková

třídní učitelé:
1. tř. Mgr. Hana Herůdková
2. tř. Mgr. Monika Smolková
3. tř. Mgr. Michaela Lamošová
4. tř. Mgr. Danuše Vojkovská
5. tř. Mgr. Jaromíra Malá
6. tř. Mgr. Marcela Komendová
7. tř. Mgr. Lenka Ryšánková
8. tř. Mgr. Jaroslav Grossmann
9. tř. Mgr. Tatiana Hromková

MATEŘSKÁ ŠKOLA

vedoucí učitelka: Iva Rezková
I. třída, Berušky: Iva Rezková
Bc. Ivana Cigánková
II. třída, Včeličky: Kateřina Knápková
III. třída, Motýlci: Petra Březinová
Ludmila Hanzlíčková
školnice: Iva Lorencová
uklízečka: Dagmar Lorencová
vedoucí stravování: Dagmar Filipovičová
kuchařky: Ludmila Benešová
Dagmar Lorencová
Dagmar Filipovičová

učitelé bez třídnictví: Mgr. Věra Kučí
Mgr. Marcela Zabloudilová
asistentka pedagoga: Mgr. Ludmila Kotlaříková
vedoucí školní družiny: Gabriela Podivínská
vychovatelka školní družiny: Zdeňka Bravencová

PODĚKOVÁNÍ PANU UČITELI

Každoročně se koncem srpna schází učitelský sbor, aby připravil vše potřebné na ten nový školní rok. Letos to bylo trochu jiné než loni. Pořád jsem nevěděla proč, něco mi chybělo. A pak můj pohled padl na opuštěnou židli ve sborovně. Chybí nám Pavel Kotlařík. Vlastně nechybí, užívá si zaslouženého důchodu a, jak ho znám, užívá si aktivně. Buď běhá s vnoučaty, nebo jezdí na kole, nebo jede do Rakouska... Prostě Pavel nepostojí. Ráno nám vnesl do sborovny čerstvého ducha. Povykládal nám, co provedl jeho pes, domluvili jsme si opravu kola, probral včerejší fotbal a hlavně nás zásoboval... Dodával nám každý týden nějaký příběh, zážitek z dětství, ze své školní praxe, ze života. Zalaškoval

s paní Kotlaříkovou a my jsme s úsměvem od ucha k uchu odcházeli do hodiny. Když měl narozeniny, dokázal vymyslet netradiční oslavu a celý sbor posadil na kola... Na tyto výlety s ním nezapomeneme, na jeho legrační historky o škole pro psy, na to, jak dojel kozu a co říkali stařeček. Takže když jsem psala, že nechybí, že si užívá,

tak nám vlastně velmi chybí. Chtěla bych mu poděkovat jménem všech pracovníků školy za jeho lehkost bytí a pohodu, i když mu leckdy nebylo do zpěvu, za laskavé slovo, za povzbuzení v těžkých chvílích, za všechny ty lyžařské kurzy, sportovní soutěže a já osobně za neúnavnou opravu mého kola. On totiž nikdy neodmítl pomoc, vždycky se to nějak udělalo, aby to fungovalo... A já mu přeji, aby se mu ta jeho laskavost vrátila, aby byl zdravý a stále mlád, jak to zpívá Karel Gott, a mám neodvratitelný pocit, že tu písničku napsali přímo pro něho. Takže, milý Pavle, měj se krásně a nezapomeň nám dojit povykládat!!!!!! Už se těšíme.

Mgr. Marcela Komendová

STŘÍPKY Z PRIMA ŠKOLY

- V závěru uplynulého školního roku jsme se loučili s deváťáky, kteří všichni úspěšně zvládli docházku v naší škole.
- Poděkovali jsme a rozloučili se s panem učitelem Pavlem Kotlaříkem, který odešel do starobního důchodu.
- Během prázdnin uzavřela manželství paní učitelka Monika Křížová, nyní Smolková. Blahopřejeme!
- A v pondělí 3. září začal chlapcům a děvčatům, a také zaměstnancům školy nový školní rok. Jsem přesvědčena, že ho zvládnou perfektně a přeji všem, ať se jim daří, co nejlépe!
- Začíná pracovat školní senát, do kterého jsou voleni zástupci jednotlivých tříd. Prezентují názory, problémy a přání žáků, pomáhají organizovat školní akce, které jsou pro naše žáky připravovány. V letošním školním roce byli zvoleni:

2. tř. Lacková Hana, Harcová Eliška
3. tř. Herůdek Jaromír, Kmentová Kristýna
4. tř. Stibůrková Gabriela, Matuška Jan
5. tř. Dvořáková Natálie, Holešínský Lukáš
6. tř. Černá Adéla, Gožďalová Anna
7. tř. Karas Jan, Fečová Kateřina
8. tř. Štorková Natálie, Doricová Veronika
9. tř. Nováková Monika, Kučera Petr

Mgr. Jana Ličeníková

K U L T U R A

LÉTO S CIMBÁLOVOU MUZIKOU

Pro nás všechny léto začíná prázdninami a pro děti vytouženým volnem. Ne ale pro muzikanty z cimbálové muziky Lužice. Jsou to tradiční Cyrilometodějské hody, které oznamují to vytoužené období. S pestrým pásmem předhodového večera si muzikanti poradili, a jelikož se stala tradicí i naše účast, nechtěli jsme naše posluchače zklamat. Letos nás ale během prázdnin čekali i další akce. Byli jsme osloveni, abychom uspořádali hudební večer k ukončení Sochařského sympozia v Lužicích. Odpovídal tomu i velice intenzivní dennodenní nácvik. Chceme poděkovat všem, kteří pomáhali s organizací,

Předhodový večer

foto Jana Králová

výběrem hostů - výborných zpěvaček a zpěváků, verbiřů a tanečníků. Podle našeho názoru se večer nesl v dobrém duchu, závěr v pozdních no-

ních hodinách je jistě dostatečnou odměnou. Bylo to naše zatím nejdelší večerní vystoupení (celkem 5 hodin, pozn. redakce). Posouzení necháme na Vás, milí spoluobčané. Hned druhý den následoval předhodový večer ve Tvrdonicích. Zde jsme doprovázeli folklorní soubor Svěráz. Pak jsme nácvik směřovali k další akci, kterou bylo 4hodinové vystoupení na Dni otevřených sklepů v Mikulčicích. Zásoba písni nedocházela a 4 hodiny utekly jako voda. Musíme si přiznat, že prázdninový program byl pestrý i náročný zároveň, jelikož členové cimbálové muziky mají i spoustu dalších aktivit. Na závěr léta došla nabídka hrát při Dožinkách

Při vernisáži sochařského sympozia jsme doprovázeli také vystoupení folklorního souboru Svěráz

foto Jana Králová

na Mendlově náměstí v Brně, kde jsme doprovázeli folklorní soubory Pomněnka a Svěráz z Tvrdomic. Ve stejný den jsme se ještě přesunuli do Velkých Pavlovic, odkud došlo pozvání na tradiční Velkopavlovické vinobraní. Je to jedna z významných akcí tohoto města. Hráli jsme nejen v programu se spoustou známých souborů, ale i k poslechu až do půlnoci. Těšili jsme se, že zahrajeme také při otvírání cyklostezky Hodonín - Lužice, ale déšť nám tento záměr bohužel překazil. Předhodovým večerem v Ladné s tanečním souborem Svěráz 21. září jsme přivítali podzim a pomalu abychom už chystali program na letošní Advent.

Chtěla bych touto cestou poděkovat muzikantům cimbálové muziky a složit jim velkou poklonu za chuť, nadšení a výdrž, se kterou to zvládli, a že toho nebylo málo. Všem rodičům a zainteresovaným za nemalou pomoc. Obecnímu úřadu Lužice za velkou podporu a důvěru. Muzikantům přeji od srdce šťastné vykročení do nového školního roku a nám všem, aby nás ta naše muzika držela pospolu.

Ivana Šimčíková

Kdo z dětí ve věku od 10let by měl zájem hrát v naší lužické dětské cim. muzice na cimbál, basu, klarinet, housle - zajistíme výuku tel. 723601563 Šimčíková

Lužické sochaření

Už poněkolkáté trávila skupina mladých sochařů z celé republiky část prázdnin v Lužicích, aby zde předvedla své umění a dala průchod výtvarné fantazii, jejímž výsledkem jsou různá sochařská díla. Na konci jejich pobytu následuje již tradiční vernisáž, tradičně hojně navštěvovaná občany Lužic i okolí s tradičním kulturním programem.

A také již tradičně se vedou stále silnější a emotivnější diskuse o smyslu tohoto sochařského sympozia, o jeho ekonomických nákladech či přínosu pro Lužice. I při samotné vernisáži jako by v oficiální části dominovala otázka finanční a ekonomická – kolik co stálo, kolik se podařilo zajistit sponzorů a kolik sponzoři přispěli atd. V žádném případě nechci tuto rovinu podceňovat a přehlížet, sponzorům patří oprávněný dík a uznání, bez nich je sympozium nepředstavitelné.

Nicméně si myslím, že nad tím vším je ještě jedna a podstatnější úroveň. Totiž ta, že kultura, umění, krásno kultivuje. Kultivuje toho, kdo je těmto kulturním a uměleckým podnětům otevřený, připravený je vnímat a nechat na sebe působit, či dokonce se na nich podílet.

Člověk kulturní, vnímající

harmonické tóny hudby, například divadelního představení, barevnost obrazu či tvar sochy není ten, který si nevážící práce druhých, který ničí naše společné hodnoty a statky, který půjde bořit dopravní značky, sprejovat na opravené fasády staveb či vysypávat odpad do škarp a příkopů. Například.

Kultura je kultivace, kultivace člověka, vztahů mezi lidmi, kultivace našeho životního prostoru.

V této možnosti kultivace vidím hlavní přínos sochařského sympozia v Lužicích. Je zajímavé a potěšitelné vidět vznik sochy, kdy během tří týdnů vznikne z hrubého pískovcového kvádru socha muzikanta či abstraktní skulptura, nabízející prostor naší fantazii. Je přínosné uvědomit si, že i sochařina je mimo jiné tvrdá a těžká práce.

Je zřejmé, že sochařské sympozium vyvolává řadu nových a naléhavých otázek.

Vždy to budou již zmiňované finance a sponzoři atd. Ale jsou i otázky další – dokonce si myslím, že anketa při letošním sympoziu měla pomoci s hledáním odpovědí.

1. Jak dál – neboli, kolik soch ještě Lužice a lužický prostor unese?

2. Pokusit se zapojit do sympozia i další obce, a to

Dokončená skupina soch muzikantů před kostelem

nejenom z bezprostředního okolí, vtáhnout do dění více Region Podluží?

3. Omezit počet účastníků sympozia nebo jej konat např. jednou za dva roky?

4. Sympozium ukončit...? Jistě existuje řada dalších a podobných otázek.

Nelze nevnímat, že v Lužicích vznikla jakási sochařská tradice. Je nová, potýká se s různými těžkostmi jako každá živá tradice, přináší však i radost, potěšení, prostor pro setkávání atd. A v neposlední řadě je pozitivní tradice sama o sobě nemalou hodnotou.

Nuže tedy, jak dál se sochařským sympoziem? Prostor pro nápady, podněty či připomínky je zde nemalý.

Buď pozdravena, SOCHO!

Mgr. Tomáš Klásek

OBEC LUŽICE VE SPOLUPRÁCI S ČESKOSLOVENSKOU OBCÍ LEGIONÁŘSKOU
A TJ SOKOL LUŽICE POŘÁDÁ

KONCERT „RŮŽE PRO VÁLEČNÉ VETERÁNY“

VĚNOVANÝ LUŽICKÝM ODBOJÁŘŮM A BOJOVNÍKŮM PROTI FAŠISMU
VE ČTVRTEK 15. LISTOPADU V 18.00 HOD V HUDEBNĚ ZÁKLADNÍ ŠKOLY V LUŽICÍCH
(VSTUP STARÝM VCHODEM)

ZPĚV: TAŇA JANOŠOVÁ • KLAVÍR: JAN KRÁL • MLUVENÉ SLOVO: FRANTIŠEK TRÁVNÍČEK

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ BUDE VĚNOVÁNO VÁLEČNÝM VETERÁNŮM

Přehled kulturních akcí – podzim 2012

11. října v 17.00	Beseda o zájezdu do francouzské partnerské obce Isdes, Tabačárna
6. listopadu v 17.00	Finále soutěže Rozkvetlé Lužice2012, Tabačárna
15. listopadu v 18.00	Koncert pěvkyně Tani Janošové „Růže pro válečné veterány“, Hudebna ZŠ
17. listopadu v 15.00	Posezení s písničkou pro seniory, Sokolovna
30. listopadu v 17.00	Vernisáž výstavy Libor Komosný, oděvní desing, Starý kvartýr
2. prosince v 16.30	Slavnostní rozsvícení vánočního stromu, u radnice

photo – Jakub Gulyas
make-up artist and hairstyling
– Jana Olšinská
model – Lenka V. – exit,
Štefan P. – m. management

STARÝ KVARTÝR

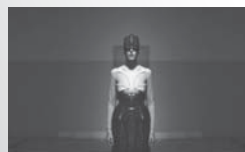

V PÁTEK 30. LISTOPADU 2012 V 17.00 HOD.

VERNISÁŽ VÝSTAVY

LIBOR KOMOSNÝ – ODĚVNÍ DESIGNÉR

Jednotlivé kolekce oděvního designéra Libora Komosného prozrazují hodně o jeho stylu tvorby. Staví ženu jako jedinečnou osobnost do různých rolí a hraje si s její identitou. Stylová čistota oděvů podpořená omezenou škálou barev, důmyslné zahalení ženské siluety směřující někdy až k futuristickému pohledu na ženskou osobnost jsou typické prvky jeho tvorby.

Rybářství Hodonín Písečná u Lužic

VÝLOV RYBNÍKA DVORSKÝ

Sobota a neděle
20. - 21.
října 2012

Rybářské řemeslo
Rybí speciality
Občerstvení
Kolo štěstí

Stan proti dešti
Vstup a
parkování
zdarma

Pasování na rybáře
Prodej živých ryb
Ryby v akváriích
Atrakce pro děti

moderuje vodník Čochtan

Soutěž Má vlast v srdci Evropy již popáté

Ve střešním altánu Arcibiskupského paláce v Praze se 21. června 2012 konalo slavnostní vyhlášení 5. ročníku soutěže **Má vlast v srdci Evropy – poznej ji a chraň.** Tuto nesmírně zajímavou, ale zároveň poměrně náročnou soutěž vyhláší a pořádá Památková komora ve spolupráci s Českou radou dětí a mládeže, Asociací NNO v České republice a Národním institutem dětí a mládeže, pod patronátem Národního památkového ústavu. Záštitu nad soutěží převzal v tomto roce kardinál Dominik Duka, který vyhlášení zahájil krátkým proslavem. Soutěž významně podpořily společnost Era a Purkyňova nadace, mediálními partnery byl Český rozhlas, Katolický týdeník a www.adam.cz.

Tentokrát byly vyhlášeny výsledky ve čtyřech kategoriích: **Převzetí patronátu – konkrétní péče o památku, Obnova a udržování historických tradic, Zpracování vlastivědné studie a Navázání zahraničního partnerství.** Do soutěže se zapojily jak kolektivy, tak jednotlivci, příležitost dostaly děti do 15 let, mladí lidé do 18 let i dospělí. Ceny vítězům předávali Karel Liška (Památková komora), Václav Liška (Památková komora a Asociace NNO ČR), Aleš

Kamila s kardinálem Dukou

Sedláček (ČRDM) a Ivana Kovářová (Era).

První místo v kategorii Obnova a udržování historických tradic obsadily zpěvačka lidových písní Kamila Šošovičková a dětský folklorní soubor Jizerka.

Kromě pěkných cen si účastníci odnesli další zážitky: setkání s kardinálem Dominikem Dukou, vzájemnou výměnu zkušeností při skvělém pohoštění a také nezapomenutelný výhled ze střechy Arcibiskupského paláce na historickou Prahu.

Soutěž Má vlast v srdci Evropy bude pokračovat i v dalším ročníku a je velkou příležitostí pro řadu dětských

a mládežnických kolektivů. Zvláště v kategoriích dětí a mládeže nejde v prvé řadě o velké projekty, ale především o projevení zájmu o své okolí a jeho historický a kulturní význam.

Svatava Šimková

SPOLKY

HODOVÉ VZPOMÍNÁNÍ

Tak jak to bývá každým rokem, prázdniny skončily dříve, než začaly. Hodová sezona pomalu končí. Školáci a studenti se opět vrací do svých školních lavic, kde sdílí své zážitky, které se udály jak na domácích, tak na přespolních hodech. Pro nás bude však nejdůležitější si trochu připomenout ty naše domácí. Všichni občané naší krásné obce jistě zaznamenali, že 8. -10. července proběhly tradiční Cyrillské hody „pod zeleným“, kterým předcházela bohatý program předhodového večera 7. července.

Vraťme se však na pondělí 2. července, kdy od brzkého rána naše chasa pilně započala přípravu na tuto akci, která již neodmyslitelně patří k Lužicím jako takovým. Rok od roku je v naší milé chase méně nových tváří, ty starší neomládnou, ba naopak se stanou manžely či manželkami a musí svůj sváteční kroj odložit a vyměnit ho za jiný. Práce je stále stejně, ne-li více, ale statných šohajů a šikovných děvčat méně a méně. Proto bychom chtěli hlavně apelovat na naši mládež, ať si někdy dojdou s námi zatancovat, zazpívat nebo jen popovídat, na různých folklórních i ostat-

ních akcích, aby se seznámili se Slováckým krúžkem, který je plný milých a přátelských lidí, kteří rádi přijmou každého nového člena, který má zájem udržovat tradice v Lužicích a v prvé řadě se dobře pobavit. Celý týden probíhaly přípravy, které vrcholily v sobotu předhodovým večerem pořádaným našimi mužáky, na kterém v letošním roce měla chasa hned dvě vystoupení.

Počasí nám přálo jako málokdy. Již v dopoledních hodinách na hodové mši v našem kostele, kde nebe bez mráčku avizovalo krásné počasí. Letos se všichni krojovaní sešli nejdříve v kostele pro požehnání od pana faráře a dále pokračovali k Lidovému domu, kde

již čekali muzikanti z DH Vace novjáci a průvod mohl začít. První zastávka byla u mladšího stárka Tomáše Soustružníka, dále se pokračovalo k staršímu stárkovi Adamu Hromkovi. Oba dva stárce si tradičně zatancovali před domem se svými maminkami, kterým patří velké díky za obrovskou podporu, kterou musí každý stárek doma mít. Jakmile byl průvod kompletní, šlo se „pod zelené“. Neděli již není potřeba rozebírat. Kdo byl, nepohloupil. Tancovalo, zpívalo a veselilo se do rána.

Pondělí proběhlo v podobném duchu jako neděle. Obměnou byla další DH, která se na hodech představila, a to DH Stříbrňanka, která na poklid-

nější domácí pondělí udělala v pozdějších hodinách solidní show. Průvod začal u staršího stárka, došel si pro mladšího a pokračoval k našemu panu starostovi. Ten každoročně pozval chasu s muzikou do svého domu, kde již bylo nachystané bohaté občerstvení, které stojí za to zmínit, neboť pro nejednoho krojovaného je to jeden z oblíbených prvků hodů. Od pana starosty se už šlo „pod zelené“, kde se čekalo příjezdu mužáků. Hodové pondělí se vydařilo velmi pěkně a budu na něj rád vzpomínat.

Úterní hodovou obchůzku doprovázeli na voze DH Ska-ličané, děkujeme všem, kteří přispěli, nebo si jen s námi dali pohárek dobrého vína a poslechli si muziku přímo u svých domovů. Úterý nepokazil ani déšť, který nás zchladil na

konci obchůzky. Celé úterní hody, tentokrát pod taktovkou našich stárků Kristýny Braven-cové a Miši Zálesákové, se přesunuly do sokolovny, hrála DH Legrúti a zábava trvala do ranních hodin.

Letošní hody bych zhodnotil velice kladně, užili jsme si

spoustu zábavy a přes všechny útrapy s nimi spojené nedošlo k žádným vážným komplikacím.

Rád bych poděkoval celé naší chase, mužákům, obecnímu úřadu, rodinám, kamarádům, no zkrátka všem, kteří se podíleli jakýmkoliv způsobem na pořádání našich hodů. Patří Vám všem velké uznání a dík!

*Adam Hromek
stárek*

foto Jana Králová

LETNÍ ŠKOLA MLADÝCH VČELAŘŮ 2012

V areálu Včelařského arboreta Kratiny se ve dnech 13. – 18. srpna uskutečnil 2. ročník Letní školy mladých včelařů. Akce se zúčastnilo 13 dětí z Lužic, Mikulčic a Hodonína, převážně ze včelařských kroužků. Účastníci se formou besed, názorných ukázek, her a pracovních dílniček seznámili s tajuplným životem včel i s některými činnostmi z včelařské praxe. Děti si vyzkoušely sbíjení rámků, měly možnost poznat, jak se upravuje sezení včel před zimou či jak se včely krmí. Ti, kteří byli na podobné akci poprvé, tak získali alespoň částečnou představu o tom, co včelařský koníček obnáší. Již také ví, že včelaření není jen o získávání medu, ale jeho význam je především v opylovací činnosti. Děti ze včelařských kroužků získaly možnost vzájemně srovnat své znalosti ve včelařské soutěži. Akce pro ně byla zejména vyvrcholením jejich celoroční činnosti v kroužcích a šlo jim především o společně strávené chvíle, na které se celý rok těšily. Tématem letošního ročníku byla společná cesta člověka a včely dějinami. Účastníci nahlédli nejen na problematiku chovu včel v současné době, ale dostali možnost poznat vývoj včelařství, jednoho z nejstarších oborů lidské činnosti. Během 5 dnů prožili vývoj včelařství od prvního seznámení člověka

a včely v pravěkých dobách, přes počátky cíleného chovu včel vyspělými starověkými civilizacemi a vznik vážených včelařským cechů ve středověku, až ke včelařství soudobému.

Vedoucími Letní školy mladých včelařů byli Ivan Fuček a Jiří Knapil. Činnost zdravotnice měla na starost paní

Miriam Fučková. Obědy byly zajištěny od paní Strakové z mikulecké Rychty. O snídaně, občerstvení a svačiny se postarala paní Marie Havránková a paní Radka Rozsypalová. Besedy o včelách pro děti připravili Vladimír Uhrovič a Oldřich Ištváněk.

Věřím, že všichni mladí včelaři byli obohaceni o nové znalosti a zkušenosti a zcela jistě si odnesli i spoustu nevšedních zážitků.

Jiří Knapil

Společná cesta člověka a včely dějinami

Poté, co jsme postavili stan, objevil se v areálu arboreta záhadný spoře oděný vousatý stařec, byl to pravěký sběrač medu. Pozorovali jsme včely, jak létají k jezírku se napít. Jednu včelu jsme chytli, barevně ji označili a sledovali ji. Zjistili jsme, že létá do pozorovacího úlu.

V noci přišla návštěva z Egypta, ale spali jsme tak tvrdě, že se nikoho nepodařilo probudit.

Druhý den ráno nás čekal úkol přepravit úly po Nilu k sídlu faraóna. Některé úly se sice potopily, ale dost se nám jich podařilo přepravit. Med se tak dostal až na svatební hostinu pro faraónova syna a princeznu Nefertiti a život egyptského včelaře byl zachráněn. Po večerním táboráku se opět objevil náš průvodce po cestě historií. Řekl, že se blíží Tataři a musíme naši slovanskou zemi opustit. Měla to být dlouhá a strastiplná cesta, ale došli jsme jen na kopec U Vrchnice. Byla tam kočka a našeho průvodce prý pobodaly včely, a tak prohlásil, že jsme již u cíle, v zemi zvěří a strdím oplývající.

Od středy nás čekal středověký život - jezdili jsme na koních, odlévali výrobky ze včelího vosku a vytvářeli šperky z drátků a kamínků.

Předposlední večer jsme byli ve srubu a předváděli prezentace, které jsme předtím připravili. Mimo jiné jsme se dozvěděli o významných včelařských osobnostech a jejich vynálezech, které daly vzniknout současnému včelařství. Poslední den byla včelařská

soutěž. Nejdříve nás čekal test, pak jsme měli poznávat včelařské pomůcky, rostliny a části těla pod mikroskopem. Večer byl závěrečný táborák, kde bylo vyhodnocení včelařské soutěže a vyhodnocení bodování stanů. U táboráku se hrálo nejen na kytaru, ale i na housle a violoncello.

Helča, Honza, Tom, Kiki, Natka, Áňa, Evča, Šakalík, Ondra, Jencek, Ríša, Lad'a, Libor

Členky včelařského kroužku na Medové neděli ve Strážnici 12. srpna 2012

MUŽÁCI, ISDES A LHOSTEJNOST

Lužičtí mužáci byli letos v polovině července spolu s členy Klubu česko – francouzského partnerství vítanými hosty v partnerské obci Isdes. O tom, že vítanými, jsme se mohli přesvědčit francouzskou pohostinností a srdečností na každém kroku.

Každý den byl naplněn zajímavým programem, v jehož rámci jsme navštívili dvě vinařství, kozi farmu, stavbu středověkého hradu středověkým způsobem, zámek a zahrady ve Versailles, v posledních hodinách jsme krátce zavítali i do Paříže, v níž jsme navštívili i české velvyslanectví. Každý večer jsme pak absolvovali společné posezení s našimi francouzskými hostiteli.

Součástí našeho pobytu bylo i několik vystoupení, především při uvítání na radnici, při francouzském státním svátku 14. července, samozřejmě jsme zazpívali v obou vinařstvích a nakonec i na českém velvyslanectví zaznělo „V tch Lužicách na kopečku“. K nejdojemnějším patřilo loučení a zpívání během posledního společného večera.

Patrné bylo, že každým dnem byla postupně stále více a více překonávána jazyková bariéra, počáteční ostych byl vystřídán vzájemnou otevřeností, upřímností a srdečností.

České velvyslanectví v Paříži

Kdo chtěl, mohl během pobytu načerpat mnoho zajímavých poznatků o Francii a Francouzích.

Dík za zdárný průběh zájezdu patří Klubu česko – francouzského partnerství, především Janě Ličenikové a Karlu Dostálovi, na francouzské straně hráli pochopitelně rozhodující roli manželé Johánovi.

Při oslavách francouzského státního svátku, jejichž oficiální část probíhala na místním hřbitově připomenutím padlých občanů v 1. světové válce, vystoupil i zástupce českého velvyslanectví. V jeho vystoupení mě zaujala jedna myšlenka.

Totíž ta, že Evropu nepoloží finanční a ekonomická krize,

těžkosti toho či onoho státu, ale největší nebezpečí pro Evropu je nutno vidět v lhostejnosti. Převodl jsem si tuto myšlenku do obecné roviny, do podoby, jak naše lhostejnost a nezájem ovlivňuje naše každodenní chování a jednání, naše vztahy k sousedům, spolupracovníkům, k obecní komunitě, k věcem a procesům veřejným a občanským. Skutečné občanství a lhostejnost je jako den a noc či jako oheň a voda. Jedno zkrátka vylučuje druhé. Jsem – li skutečným OBČANEM, pak v mém chování není prostor pro lhostejnost a obráceně. A lhostejnost je dobrou živnou půdou pro manipulaci, snadnou ovladatelnost či korupci.

Tedy pro jevy, které všichni odsuzujeme a pohoršujeme se nad nimi.

Občan angažovaný, projevující zájem o dění kolem sebe, vyslovující kultivovaně svůj názor, zároveň však občan naslouchající a posuzující argumenty druhých, zkrátka občan nelhostejný, je základním stavebním kamenem každé silné a svobodné komunity a pospolitosti. A je jedno, je-li tou pospolitostí rodina, obec, region, stát či Evropa.

Mužáci se spolu s dalšími občany Lužic v polovině července z Evropy zdárně vrátili. Věřím, že v mnoha směrech obohacení a posílnění. Třeba právě v nahlížení na lhostejnost.

Mgr. Tomáš Klásek

POZVÁNKA

Klub česko-francouzského partnerství
a Lužičtí mužáci
zvou všechny zájemce
na besedu s promítáním
fotografií o červencovém
zájezdu do partnerské obce
Isdes ve Francii
ve čtvrtek 11. října 2012
v 17 hod. v areálu
ČSZ Tabačárna

Účastníci zájezdu s neodmyslitelnou věží pana Eiffela

Oddíly skautů a Brontosaurů v Lužicích
ve spolupráci s Obcí Lužice srdečně zvou
své členy, rodiče dětí i veřejnost na

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ KLUBOVNY

v pátek 5. října 2012 od 15 hodin do 18 hodin
v Lužicích za obecním úřadem

PETANGOVÝ TURNAJ

V sobotu 28. července každý, kdo navštívil Cihelnu, zjistil anebo věděl, že toto sobotní odpoledne si zde mohou zájemci zahrát petang nebo zakoupit občerstvení ve francouzském stylu, případně si večer zatancovat a naučit se tance v country stylu.

Petangového turnaje se zúčastnilo šestnáct dvojic. Ty byly rozděleny do čtyř skupin, ze kterých dvě nejúspěšnější postoupily do semifinále. Ve finálové skupině si pak umístění v turnaji vybojovaly takto:

1. místo HEPR (Marie Prýglová, František Heligr, Marie Dostálová)
2. místo ZUŽÍK a KAMIL (Zuzana Hušková, Kamil Staněk)
3. místo MÍŠA a PÁJA (Pavel Kuchyňka, Michaela Tvrdoňová)
4. místo LUTOM (Tomáš Outlý, Lucie Kroupová)

Dále se zúčastnili DEJU, TUMOLA, HM, ŽABAŘI, KALÁBSKÝ, RAŠPA, L&L, BOB a BOBEK, VÍTEŽOVÉ, SMOLAŘI, BRATIA, KULÍŠCI.

Celou akci organizoval Klub česko – francouzského partnerství ve spolupráci s obcí. Výtěžek je určen na organizaci a podporu návštěvy francouzských přátel z Isdes.

Děkuji pořadatelům z Klubu česko – francouzského partnerství, všem dalším příznivcům, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli ke zdárnému průběhu této akce a také hráčům, kteří svým sportovním nadšením a elánem přispěli k velmi příjemné atmosféře během celého turnaje.

Mgr. Jana Líčeníková

SKAUTSKÝ TÁBOR POLNIČKA 2012

Ráno ve středu 11. července vyrazilo 54 dětí z celého střediska Mikulčice, spolu s vedoucími vlakem směr Žďar nad Sázavou na skautský letní tábor, kde nedaleko, v malé obci Polnička, leží náš táborový „plac“. Po příchodu jsme se ani nestačili porozhlédnout a jako obvykle jsme si museli postavit stany, abychom měli kde strávit téměř tři týdny prázdnin.

Letos se hrály tři celotáborovky podle věku oddílů. Nejmladší oddíl Fénix z Mikulčic cestoval kolem světa a měl na to bohužel jen týden. Děti

plnily úkoly faraona, dostaly se do Anglie, navštívily Čínu, zdolaly největší horu a mnoho dalšího. Během putování však ještě musely splnit podmínky a úkoly, aby mohly přistoupit k vlčáckému slibu.

Hobita hrály střední děti z oddílů Rybařici z Mikulčic, Pelirocho z Prušánek, Sojky z Lužic a Tučňáci z Moravské Nové Vsi. Ty věrně naslouchaly Bilbovi Pytlíkovi a plnily přání a úkoly Gandalfa Šedého. Kromě spousty her a zábavy, musely projít jezerním královstvím, přemocť Zlobry, Skřety, Vrrky, poradit si s Glumem a dalšími stvořeními z Temného hvozdu.

Nejstarší oddíl Káňata z Lužic a Rákosnice z Mikulčic pomáhal s přípravou a realizací některých etapovek a her pro mladší oddíly. Aby však ještě nebyly ošizeny o dětství, ve

volných chvílích si hrály na mafiány, pašovaly a přechovávaly drogy, za což probíhal vždy soud, soutěžily v dostizích nebo vydělávaly dolary ve veřejných táborových i soukromých zakázkách. Dolary pak mohly zmnožit v Kasinu a vyvr-

cholením byla dražba různých pochoutek a laskomin.

Během her a zábavy jsme se však všichni museli starat o běžný chod tábora. Vypomáhat kuchařkám jako služba, jít na dřevo do lesa, topit v polňači, ve sprchách a v hangáru a samozřejmě také hlídat tábor přes noc. Kromě menších výletů do okolí šly některé oddíly na několikadenní puták. Byli jsme na exkurzi ve sklárně v Karlově a jeli jsme na výlet do Jihlavy do aquaparku a do zoo.

I přes ne moc hezké a teplé počasí se už těšíme na příští tábor!

Jakomka

foto Zuzana Pavková

Silné stroje

1. místo Jiří Hubačka (Lužice)
2. místo Rostislav Marčák (Kyjov)
3. místo Rostislav Svačina (Podivín)

Soutěž o neoriginálnější stroj je divácká soutěž. Diváci svým přístupem rozhodli o vítězi, kterým se stal pan Vladimír Bílík z Lužic.

Vítězům blahopřejeme a těm ostatním děkujeme za účast a pochopení, pokud narazili na nějakou nesrovnalost v této soutěži.

V době konání závodu Pracovnice všeobecné zdravotní pojišťovny umožnily zájemcům, aby si změřili krevní tlaky nebo hodnoty tuku v krvi.

Občanům, kteří bydlí v okolí, děkujeme za vstřícnost a toleranci, čímž pomohli k úspěšnému zvládnutí našeho lužického Prkačcupu.

Mgr. Jana Ličeníková

foto Lukáš Bravenec

Je závodem domácích samohybů, přibližovadel a jiných strojů, které si obyvatelé Lužic a okolních obcí vyrobili především pro zúrodnění svých zahrad, záhumenek, menších polí, vinohradů a pro svou potěchu.

Pořadatelé - Lužičtí mužáci zorganizovali tento závod na vynikající úrovni. Připravili vše potřebné, trať, depo, překážky na trati, občerstvení, věnce a další ceny pro vítěze. Rozdělili si povinnosti, jednotlivá stanoviště a závod mohl začít.

Do letošního již třetího ročníku se zaregistrovalo 23 závodníků se svými stroji. Po kvalifikační jízdě je organizační výbor rozdělil do dvou kategorií – silné stroje a lehké stroje. Každý účastník závodu absolvoval dva okruhy. Dosažený čas na této trati a také doprovodná soutěž „O neoriginálnější stroj“ rozhodly o vítězích.

Lehké stroje:

1. místo Radim Stibůrek, Josef Knapil (Mikulčice, Lužice)
2. místo Tomáš Turek, Martin a Jan Peckovi (Lužice)
3. místo František Rozsypal (Lužice)

Rozhovor

Když je koníčkem rádio

Jednoho zářiového odpole dne jsem navštívila pana Karla Frýdka. Známe se již několik let, řekla bych, že téměř od té doby, co se přistěhoval do Lužic. A protože vím, že jeho velikou vášní jsou rádia, řekla jsem si, že by stálo za to položit Karlovi pár otázek k tomuto zvláštnímu koníčku a dozvědět se trochu více. A to jsem na počátku netušila, že rozhovor nebude jenom o rádiích.

Karle, kdy Tě napadlo, že budeš technik, mechanik, radioamatér, sběratel...?

Myslím, že jsem se s tím už narodil. Když mi bylo osm let, zdálo se mi, že tatínkovo rádio Hornyphon Prinz 40 je nějaké zašpiněné a potřebuje vyčistit. Pustil jsem se do toho, vzal šroubovák, první šroubek, druhý... a už to šlo, očistil jsem elektronky, vyfoukal prach a složil rádio zpět, ovšem potom už nehrálo. Tatínek musel nechat opravit rádio povolanejšími.

Později jsem se věnoval amatérskému vysílání. Vyučil jsem se a pracoval v hodonínské elektrárně. Později jsem vystudoval střední školu obor frekvenční a měřicí technika. Se skupinou kamarádů jsme rozvíjeli radioamatérský

sport. Byla to pro nás jediná možnost, jak se podívat do světa. Byli jsme soutěživí a největší odměnou pro nás bylo, když jsme navázali spojení a věděli jsme, jak a kam až signál dorazil a kdo odpověděl.

Co bylo cílem vaší zábavy?

Naše zpráva měla obsahovat informace o slyšitelnosti signálu, místo, odkud se vysílá, a stát, ze kterého je spojení. Takovou zprávu jsme vysílali i přijímali. Vše se odevířalo a přijímalo pomocí Morseovy abecedy a Q zkratk. Stanici OK 2 KOO jsme měli na kulturním domě hodonínské elektrárny. V momentě,

kdy jsme věděli, že šíření radiových vln „potáhne“ např. ve tři hodiny ráno směrem na Austrálii, sešli jsme se a čekali. Obrovská radost nastala, když se spojení podařilo (a to bývalo „okno“ na pár minut). Musím podotknout, že ta spojení byla s různými místy na světě. A pokud jsme obdrželi zprávu, že nás někdo slyší, nebo naopak jsme zjistili, že slyšíme někoho my, byl to pro nás velký úspěch a nadšení.

Co na to říkalo vedení elektrárny?

Měli jsme velkou podporu, kromě naší stanice zde existovala ještě jedna kon-

kurenční kolektivní stanice OK2 KHD. Chtěl bych se zmínit o Ivanu Kosířovi, který tam pracoval jako provozní operátor a byl velmi schopným radiistou na lodi Lidice. V elektrárně jsem měl dobré mistry, prošel jsem veškerým elektro provozem, včetně telefonické ústředny a to mi hodně pomohlo.

Kolektivních stanic jsem prošel několik, řekl bych po celé republice. Kromě toho jsem velmi tíhl k televizní technice, kde jsem později pracoval jako servisní technik. Zde jsem se zdokonalil a směřoval jsem k průmyslové technice (řídící systémy – automatizace).

Ty jsi nezůstal pouze u radioamatérství...

Po čase jsem začal přístroje sbírat, začala další vášně – sběratelství. Koníček „rádio“ má svoji historii, rafinovanost, a ten koníček spočívá i v tom přijít na to, jakou má každý přístroj historii. Ke každému přístroji mám osobní vztah, každý přístroj má svoji nostalgií, svůj příběh. Přemýšlím o něm, komu kdy hrál. Některé bylo velmi obtížné získat, ale pak určitě vím vše o jeho složení, mám výrobní schéma, které mi pomáhá při renovaci.

Jak taková renovace probíhá?

Tak především musím zís-

kat to, co chci. Náhradní díly si nechávám posílat od společnosti, která je zaměřena na jejich prodej, nebo od přátel se stejným koníčkem.

Každé rádio má svůj algoritmus renovace. Jdu odzadu, zkouším reproduktory, proměřuji a zjišťuji, jestli to „žije“. Rádía, která dostávám, jsou trosky. O to větší radost mám, když se mi podaří je zprovoznit. Oživím rádio tak, aby hrálo. Až se mi to podaří, postupně ho rozešlávám, vše si zapisuji a fotím. Napustím vanu, rádio pak namočím do vody (samozřejmě jen to, co lze), očistím, a pak natírám kostru, napodobuji cedulky, obnovuji text, vyměňuji kabeláž, poškozené lampy, renovuji skříňku. Prostě vše tak, jak to bylo původně, a tak, že vypadá jako nové. A samozřejmě hraje!

Kolik takových rádií máš?

V mé sbírce je asi 30 kusů funkčních rádií, ale jinak mám rádií asi 300, včetně vojenských přístrojů. Ve sbírce mám legendární radiostanici A7a, která byla vyrobena ke konci druhé světové války dětmi za Uralem za vedení dospělých. Byla i ve výzbroji naší armády, vážila 25 kg a sloužila armádě pro krátká spojení do 10 km.

Zmínil bych se např. i o Blaupunktu 6W69P, který byl vyroben pro zvláštní účely pro tzv. Lebensborn, podivnou německou organizaci za druhé světové války (Lebensborn – pramen života). Rádio bylo určeno pro důstojníky, kteří se společně s děvčaty „starali“ o zachování této árijské rasy.

Nebo třeba malý lidový přijímač DKE s přezdívkou

Goeblesova tlama (Goebels ministr propagandy) sloužil Němcům k propagandě za druhé světové války. Bylo upraveno tak, že bylo možno poslouchat pouze německé stanice. V dobách válečných byl po technické stránce vynikající.

Kterého přístroje si nejvíce považuješ a proč?

Považuji si všech, všech – jsou srdcová záležitost. Mám rád dokonalost všech přístrojů, nejdokonalejší jsou německé přístroje.

A co na to rodina? Kde renovace probíhá?

Podporu rodiny jsem měl vždy. Sběratelskou činnost jsem obnovil v Lužicích. Musím říct, že dům je plný rádií, přístrojů, tak ze mě mají doma „radost“. Sliboval jsem, že už nic nekoupím, že vše prodám, ale zatím jsem rád, že se mohu ze svého koníčka těšit. A doma mi říkají: „Kdo si hraje, nezlobí...“

Co nyní čeká na renovaci?

Kaplička z roku 1928, Philips, která funguje.

Kde svoji činnost provozuješ?

Mám svoji dílničku, říkám jí „trucovna“. V ní měřicí přístroje a ostatní potřebné věci, které slouží k mé práci. Chci přijít na princip fungování a historii každého přístroje.

Mám také vysílač a také dva přijímače, samozřejmě funkční.

Tedy můžeš i vysílat?

To ne, ale jsem registrovaný posluchač, stále můžu přijímat. Radioamatéři mají radost, když se někdo ozve. Ale již nepraktikuji tuto činnost, spíše se věnuji tomu sběratelství. Jsem členem Historického radioklubu československého.

V čem spočívá kouzlo radioamatérství?

Musím konstatovat, že to není jen o navázání spojení, jak už jsem říkal v úvodu, ale této technice se musí rozumět, člověk ji musí nejen ovládat, ale také umět opravit, znát podmínky šíření radiových vln. Je toho hodně.

K tomu jsou zcela jistě potřeba odborné předpoklady, které jsi získal studiem a praxí. Já však také vím, že jsi vlastníkem i několika autorských osvědčení.

Ano, pět kolektivních je z oboru chemie a elektro a šestým je elektronický regulátor jalového výkonu, první na světě. Všechny se vyráběly a vyrábějí a slouží svému účelu. Jak jsem potkl, mám autorská osvědčení, ale nejsem správcem těchto vynálezů.

Jsou v Tvém životě i jiné záliby?

Zcela určitě. Mám rád přírodu, stanování, turistiku, zajímám se o historické památky, zabýval jsem se modelářstvím letadel, rád vařím, jezdím na kole.

Vím, že Tvým velkým snem bylo získat rádio Goeblesovu tlamu. Tento sen se Ti již splnil a k Tvému blížícímu se životnímu jubileu jsi ji předčasně dostal od rodiny.

Ano, je to tak a jsem tomu rád. Už teď se můžu tímto skvostem pyšnit.

Karle, děkuji za rozhovor, při kterém jsem zjistila spoustu zajímavých věcí. Tvé odborné znalosti jsou opravdu veliké, a kdybych chtěla v tomto článku popsat vše, co jsi mi řekl a vysvětlil, asi by mi nestačil celý zpravodaj a určitě bych se někde dopustila faktické chyby.

K Tvému životnímu jubileu Ti za redakci přeji hodně zdraví, štěstí, elánu a pohody do dalších let.

Jana Líčeníková

Z HISTORIE

Co mně vyprávěl hastrman

Vodník Tihelňák, sochařské sympozium
Dřevo, kámen – Lužice 2012,
autor Martin Mikula

Poté, co náš zdejší pan hastrman Tihelňák napsal svou zprávu do Lužického zpravodaje, (č.1/2012) jsem neodolala a zašla si za ním „na kus řeči“. Zjistila jsem, že je poměrně vzdělaný (Tihelňák měl výhrady k výrazu „poměrně“) a má celkem přehled. Občas si přečte i noviny, které někdo odloží u rybníka. Tak mně také dovyprávěl jeden starý příběh, jehož první část si přečetl ve Slovácku ze dne 6. 3. 2012, kde pan Josef Šolc napsal zajímavý článek „Četnická služba nebyly jen humoresky“. Tato událost se týká lužických občanů, kteří už dávno nejsou mezi námi, stalo se to v roce 1897, přesto je to zajímavé.

Dva občané z Lužic, Valentin Mikuš a Michal Herka, se vydali jednoho únorového večera pytláčit. Těžko říct, co je k tomu vedlo, možná i to, že se oba narodili v měsíci únoru a chtěli to jaksepatří oslavit. Že se z toho stane taková tragédie, nikdo netušil. Při pytláctví je přistihl četník Josef Ulrich a došlo mezi nimi k potyčce, která skončila smrtí četníka. Jak to dopadlo s oběma pytláky?

Třicetiletý Valentin Mikuš pracoval jako dělník v tabákové továrně v Hodoníně. Byl bezdětný. Se svou ženou Alžbětou měli syna Jeníčka, který zemřel dvouměsíční v r. 1896. Valentin zemřel v únoru 1897 po této události v nemocnici v Uherském Hradišti na následky zranění, která utrpěl při potyčce s četníkem.

Michal Herka, nádeník z Lužic, měl v té době 24 let. Pouhý měsíc předtím, v lednu 1897, se oženil. Trest za zabití četníka si odpýkával ve věznici na Mírově. Po propuštění žil v Lužicích i se svou ženou Františkou.

*Podle hastrmanova vyprávění zaznamenala
kronikářka V. Kotásková*

Odrobinky vzpomínek kluka z „dědiny“

Ze vzpomínek rodáka P. Josefa Šindara na Lužice před třičtvrtě stoletím vybíráme do podzimního čísla Lužického zpravodaje tentokrát jeho vyprávění o dětech, výchově a vzdělání

A dětské povinnosti? Drobná ale dobrá byla pomoc už často dopoledne: sbírat jahody, sbírat „oharky“ (jé, to v nich spávalo z rána komárů!), ve vinohradě pomáhat se smítáním (odstraňováním zálistků), když zrály hrozny zahánět špačky, kteří se slétávali na elektrickém vedení právě nad vinohrady na Kratinách. Hodinky neměl nikdo, čas odměřovalo slunce, ale zvláště na těch blízkých Kratinách jsme hlídali na trati vlaky a moc dobře věděli, který je „polévka“ – to se šlo vařit domů.

Mateřskou školu jsme neabsolvovali. Kompenzovala ji mateřská škola domácí. Na výchově se podílel i stařeček, velký čtenář a písmák s jedinečným darem vyprávěčského umění... A moudrá byla ta domácí škola bez odborného pedagogického minima. I dnes v šedivé hlavě rezonují úsměvné příkazy z domu: Když ti budou něco dávat, pamatuj, že sa říká „Zaplať Pán Bůh“, – dyby neco enom ukázali lebo pošťovali, říká sa „Děkuju!“ Bývaly ty pokyny i velice osobité. Mně říkali: „Dyby ti něco dávali – mosíš si vzít. To by tetičku mrzelo, dyby sis nevzal.“ A sestře: „Dyby vám náhodou nic nedávali – né aby sis vyptala. To by zas byla haňba pro nás šeckých doma.“

Když nastala škola, pak jsme do ní šlapali denně a velice často i odpoledne. Nezapomněl jsem dosud na svou první paní učitelku Antonii Stuchlikovou, upřímnou vlastenku, která k nám připutovala odkudsi ze zabraného Hlučínska. Nezapomněl jsem ani na pořádnou řádečku spolužáků z první třídy (a bylo jich 45!), z nichž mnohé sem znal jen křestním jménem – teprve škola nám dala příjmení. Před dnes stárnoucí pamětí defiluje i laskavý bělovlasý pan řídící Martin Huták s krásně přistřiženou bradkou, nebo jeho nástupce p. řídící Martin Komosný a řada dalších učitelů i pan farář P. Josef Krej-

čí, ke kterým jsme vzhlíželi s posvátnou úctou a velkým respektem. Jak jsme se předbíhali je všechny – a upřímně rádi – pozastavit. Patřili ke škole přece víc než taška, v které se ještě nenosila žákovská knížka, ba ani přezůvky, a rohliček se šunkou teprve ne, ale Slabikář a Katolická prvouka, pár sešitů a hrkající futrál, s jehož obsahem si zatím někteří nevěděli rady, a ani on neobsahoval ještě propisky či dnes už také málo známá plnicí pera. Zato do první třídy jsme v ní měli břídlcovou tabulku, ke které se hrdě hlásila z kabele ven vyčuhující mokrá houba. A vyučování! To bylo dobrodružství plné objevů... I plné napětí z poznávání skutečností nových, ale i radostného potvrzování toho, co malý člověk znal z domu z tiše slyšených příběhů biblických i národních dějin, které rozechvívaly to malé třepající se srdéčko – vždyť se už pozvolna hlásila doba děsivého hakenkrajcu, který nám později i každou českou zmluku v učebnicích začaroval. I ten dobrý stařeček loutkář, který čas od času do školy zajižděl, v nás utvrzoval vše dobré, co naši od nás čekali – naši rodiče doma i naši učitelé ve škole. Nezapomenutelnými bývaly vycházky do nejbližšího okolí, které v nás s dobře promyšleným slovem učitelů probouzely lásku k rodné vesnici i přírodě. Při nich se ztrácela všednost a obyčejnost pohledu. Z nich prozařovala i radost z bytí a zároveň rostla úcta k tomu, že jsme doma právě zde. Jak nás (nebo mám raději mluvit jen za sebe?) zamrzelo, když ve škole zvonec oznamoval konec těch krásných hodin.

Najdou se další obstarožnější „kluci“ či „děvčata“ z „Hutí a Kolonie“ nebo z „Chalup a Družstva“ a zkusí také povzpomínat trochu, ale aspoň trochu a třeba nahlas na kúsek starých Lužic?

Josef Šindar

ŽIVNOSTENSKÁ POKRAČOVACÍ ŠKOLA V LUŽICÍCH

1. října roku 1922 byla otevřena I. třída živnostenské pokračovací školy v Lužicích (pro Lužice, Mikulčice a Těšice). Bylo zapsáno 33 žáků. Vyučovalo se ve středu a v neděli odpoledne a školu navštěvovali hlavně učni ze sklárny. Učilo se zde také písemnictví – vyučující Jaroslav Hošek, počty vyučoval Josef Šantavý a kreslení Jaroslav Dobrovolský. Ten byl po krátké době přeřazen na Státní ústav pro hluchoněmé v Jelšavě na Slovensku. Místo něj nastoupil kandidát učitelství Karel Kapoun, kterého zakrátko vystřídala učitelka Ludmila Smetanová. Jaroslav Dobrovolský se na lužickou školu vrátil ze Slovenska v listopadu roku 1925 a byl zde ustanoven definitivním učitelem.

Po inspekci vykonané v lednu 1925 byla pochválena vzorná školní docházka a doporučeno středeční vyučování přeložit na dopoledne, a by se ušetřilo za osvětlení a přespolním žákům byl umožněn návrat za denního světla. 7.1.1927 byl jmenován zástupcem zemského výboru pan Valentin Kotásek, zámečník z Lužic č. 61.

Po výstavbě nové, moderně vybavené školy pro učně v Hodoníně roku 1930 byli žáci lužické živnostenské školy povinni ji navštěvovat. Proto byla v r. 1930 pokračovací škola v Lužicích zrušena.

Na lužické škole působilo (a také i nadále působí) mnoho výborných učitelů. Ze známých osobností to byl lužický rodák, výtvarník, později i starosta Hodonína Jaroslav Dobrovolský. V průběhu 2. světové války byl umučen v koncentračním táboře v Mauthäusenu.

Dále to byl pozdější pracovník brněnského rozhlasu a básník Karel Kapoun (Závrať, Velké objetí, Jablko z dlaně nevydám) a Růžena Ledvinková, provdaná Kapounová, spisova-

telka známá pod jménem Růžena Lukášová. (Prázdninová osada, Rozsypaná makovička, Maturanti). Manželé Kapounovi napsali také společně rozhlasové hry, např. Amundsenova tragédie v r. 1937 a Slepý mistr v r. 1939.

Po zabrání pohraničí v roce 1938 se z Břec-lavi do Lužic přechodně přistěhoval se svou rodinou učitel a školní inspektor Jan Noháč, spoluautor Vlastivědy moravské. Napsal také několik knížek, zobrazujících život na Podluží (Pasák Václav, A ona zapomněla). Možná někteří máte tyto knížky ve své knihovně i s autorovým věnováním. Jaroslav Dobrovolský vydal r. 1930 cyklus 10 původních dřevorytů s názvem Břeclav, slovní doprovod napsal Jan Noháč.

V dubnu roku 1924 absolvoval zdejší učitel Antonín Vája před komisí v Brně zkoušku z esperanta.

Věra Kotásková

PŘÍRODA

POZVÁNKA NA FINÁLE SOUTĚŽE ROZKVELTLÉ LUŽICE 2012

Klub česko - francouzského partnerství ve spolupráci s obcí Lužice zve všechny občany, kteří se zajímají o květinovou výzdobu domů a předzahrádek, na vyhodnocení soutěže Rozkvetlé Lužice 2012, která se koná v **úterý 6. listopadu 2012** od 17 hodin v areálu ČZS (Tabačárna).

Porota, složená ze zástupců ekologické komise RO a Klubu ČR-FR, vybere do finálového večera

- 10 finalistů, majitelů rodinných a bytových domů v Lužicích, které mají nejlépe upravené předzahrádky a květinovou výzdobu oken.
- 5 finalistů, majitelů obchodů, provozoven a zařízení, která mají nejlépe upravená prostranství a květinovou výzdobu výloh, oken apod.
- fotografie domů, obchodů a provozoven s květinovou výzdobou zaslané zájemci z řad občanů (dle počtu zájemců).

Všichni finalisté obdrží věcnou cenu, každý návštěvník akce dostane malý dárek.

Na této závěrečné besedě vyberou účastníci v anketě 3 nejlepší domy z každé kategorie. Jejich majitelé získají finanční odměnu od Obce Lužice.

(Finanční odměnu lze u jednotlivého domu či provozovny získat znovu až po 3 letech, to znamená, že vítěz z roku 2010 může získat finanční odměnu znovu až v roce 2013).

Pořadatelé se těší na Vaši návštěvu.

ilustrační foto

CESTOVÁNÍ

Zájezd do Francie

pořádal již po několikáté klub česko-francouzského partnerství. Tentokrát se mohli zúčastnit Lužičtí mužáci, členové kurzu francouzštiny a Klubu česko-francouzského partnerství. Když jsem dostala možnost zúčastnit se zájezdu, váhala jsem. Teď jsem hrozně ráda, že jsem se rozhodla jet.

Bylo 11. července odpoledne, kdy jsme se sešli u obecního úřadu. Naložili jsme kufry, rozloučili se a nasedli do autobusu. Čekala nás dlouhá cesta, ale v autobuse byla skvělá atmosféra. Po cestě jsme se stihli seznámit se spolucestujícími, popovídat si se svými známými. Druhý den kolem šestnácté hodiny jsme přijeli do partnerské obce Isdes, kde už nás čekali zástupci obce, mnohé z nás už přátelé. Po přivítání jsme se ubytovali v rodinách. Poté jsme jeli na oficiální zahájení pobytu, kde nás čekal pan starosta spolu s pořadatelé této akce. Každý den, jako ten první, jsme zakončili společnou večeří, kde jsme se seznámili, popovídali si. Následující den jsme se jeli podívat do vinařství, kde jsme se dozvěděli spoustu zajímavostí, ochutnali víno a taky si nějaké koupili. V sobotu jsme se zúčastnili průvodu při příležitosti oslav

státního svátku 14. července. Lužičtí mužáci domácím zazpívali a všichni společně jsme učili francouzské přátele naše tance – polku, valčík i vrtěnou. Poté jsme se utkali v pétanque. Někteří účastníci naší výpravy šli na večerní mši do místního kostela. V dalších dnech jsme se podívali okolo vesnice, zatančili si na diskotéce, někteří jeli na francouzsko-skotské oslavy, nakoupili jsme suvenýry na trzích v Sully a navštívili hrad Guedelon. Ten staví řemeslníci již od roku 1997 a to pouze pomocí nástrojů, které si sami vyrábí. Bylo velmi zajímavé dívat se, jak se takový hrad staví. Navíc někteří tam nebyli

poprvé, a tak obdivovali, jaký kus práce udělali od minulé návštěvy. Týden utekl tak rychle, a už tu byl večer rozloučení. Na to jsme se těšili nejmiň. Popravdě, nikomu se moc nechťelo loučit se s přáteli. Ale co se dá dělat. Ráno jsme vyjeli na cestu k domovu. Po cestě jsme se ještě zastavili ve Versailles podívat se na zámek a krásné zámecké zahrady a v Paříži, kde jsme navštívili České velvyslanectví, prošli se po Paříži a podívali se na Eiffelovku. A tímto to opravdu skončilo. Přijeli jsme do Lužic odpočatí, plní zážitků.

Obrovské díky patří francouzským přátelům, kteří nás

Účastníci zájezdu

Zámecké zahrady ve Versailles

ubytovali ve svých domácnostech, zajistili nám jídlo, vymysleli nám krásný program a tak nám dopřáli krásnou dovolenou. A samozřejmě také česko-francouzskému klubu, bez kterého by to nešlo!!! Seznámili jsme se se skvělými lidmi z Francie, ale také z Lužic. Nikdy bych neřekla, že lidi, kteří neumí stejný jazyk, si můžou tak dobře rozumět ☺.

Kristýna Vagundová

OKÉNKO JOŽI TREFY

Je název nové rubriky Lužického zpravodaje, ve které bychom chtěli pomoci fejetonů, vyprávění a postřehů trefně, ale i s humorem a nadsázkou reagovat na různé nešvary v obci.

TAKOVÁ OSTUDA!

Tak si představte, taková ostuda. V sobotu, při slavnosti Vinobraní, když jsme se všichni shromáždili před radnicí a tloukli na starostu, aby povolil oslavu vinobraní, projížděla přímo před zraky krojovaného průvodu nejmenovaná tetička s trakařem. Nebylo by na tom nic divného, kdyby klidně prošla. Ale ona začala nadávat, že nemůže projet, a žádala starostu, aby zakročil. Ten se jí snažil vysvětlit, aby byla trpělivá, že průvod za chvíli odejde, ale marně. Rozčilená paní křičela čím dál hlasitěji. Najednou si přítomný policista všiml, že veze na trakaři něco podezřelého. A opravdu! Pod lebedou, kterou měla prý pro králiky, schovávala kýbl hroznů a dýně. Jak se později ukázalo, hrozny i dýně ukradla ve vinohradě na Kratinách. Starosta jí přímo na místě vyměřil trest 20 hodin obecně prospěšných prací v Lutesu. Taková ostuda...

Že tomu nevěříte? Dobře děláte. Popsal jsem jenom vydařenou scénku, kterou vymyslela a před radnicí sehrála paní Zdeňka Šimková.

Všichni jsme se zasmáli a já jsem byl přesvědčen, že alespoň tento víkend se v Lužicích už nic dalšího neztratí. Bohužel jsem se mýlil. V neděli, když se setmělo, ukradl někdo halogenovou lampu, která dětem osvětlovala výstavu dýní na kopci v parku U Vrchnice, ze hřbitova někdo ukradl další konev. A tomu teda věřte. Taková ostuda!

Váš Joža Trefa

SPORT

Česká obec sokolská oslavuje

Česká obec sokolská oslavuje v tomto roce 150. výročí svého založení. Nejdůležitější akcí byl XV. všesokolský slet. Letošní slet byl již čtvrtým sletem od obnovy Sokola v roce 1990.

Slet nikdy nebyl a není cílem sokolské práce. Je příležitostí k setkání stejně smýšlejících lidí. Lidí, kteří si váží základních lidských hodnot.

První červencový den byla Praha svědkem slavnostní události, jejíž neopakovatelnou atmosféru lze zažít jen jednou za šest let. Tento den zahájili sokolové tradičním

sletovým průvodem Prahou sletový týden jubilejního XV. všesokolského sletu. Ulicemi centra města prošel sletový průvod z Václavského náměstí přes Národní třídu. V čele průvodu byla nesena česká státní vlajka a sokolské prapory, za nimiž kráčelo tradičně vedení České obce sokolské se starostkou ČOS - sestrou Hanou Moučkovou. Následovali sokolové z Kanady, Austrálie i USA. Návštěvníci Prahy mohutně vítali také hosty z Rakouska, Švýcarska, Francie, Dánska, Polska, Ruska a Slovenska. Průvodu

se zúčastnilo 15 000 sokolek a sokolů z 18 zemí světa. Za zvuků sokolských pochodů v podání několika dechových hudeb kráčely zástupy krojovaných členů dvaadvaceti sokolských žup prosluněnou historickou Prahou téměř tři hodiny.

Slavnostní zahájení prvního hromadného sletového vystoupení bylo doprovázeno hustým deštěm. Ve čtvrtek 5. července v Synot Tip Areně v pražském Edenu se před devátou hodinou vynořily zástupy cvičenců, které v klidu postupovaly v dešti od bran

na plochu. Přesně v devět večer se do nepohody ozvaly první tóny Sukova slavnostního pochodu „V nový život“ a vykročil jedinečný průvod sta vlajkonošů s historickými prapory sokolských žup a jednot z domova i ze zahraničí. Před nastoupené vlajkonoše v historických sokolských krojích přijel i jeden bratr na krásném koni. Hrdě držel historický prapor navržený Josefem Mánesem. Nejednomu diváku se zaleskly oči dojetím. Potom vytvořily zákyňky na části plochy srdce, ve kterém rozvinuly velký sokolský znak. Po uvítání všech diváků i sokolských cvičenců na sletišti starostkou ČOS - sestrou Hanou Moučkovou vzbudilo velký ohlas vystoupení Věrné gardy ve skladbě „Jen pro ten dnešní den“. Skladba žen na symfonickou báseň Antonína Dvořáka „Česká suita“ se nesla v duchu tradičních sokolských hromadných vystoupení a vyvolala bouři nadšení. Skladba pro muže a dorostence se také líbila. Radostný byl pohled na sokolskou drobotinu.

Odpolední hromadné vystoupení sletu se konalo v pátek 6. července již za parného sluníčka. Vystoupilo přes 10500 cvičenců ve 12 hromadných skladbách od předškolních dětí s rodiči přes žactvo a dorost až po Věrnou gardu, která opět zahajovala. Mezi nejnáročnější patřilo vystoupení dorostenek ve skladbě „Nebe nad hlavou“.

Mařenka Nováková (rozená Příkazská)

Druhé sletové vystoupení bylo ukončeno obrazcem vytvořeným zástupci všech sletových skladeb. Starostka ČOS všem cvičencům i divákům poděkovala a rozloučila se pozdravem „Nazdar“. Bouřlivé „Zdar“ bylo odpovědí všech zúčastněných.

Župa Slovácká byla zastoupena 120 cvičenci v šesti skladbách. Padesát žen a mužů Věrné gardy na XV. všesokolský slet nikdy nezapomene. Skladbu se švihadly velmi dobře zvládly 24 dorostenky z Velké nad Veličkou. Naši lužickou Tělocvičnou jednotu Sokol zastupoval jeden muž a tři ženy. Dlouho ve vzpomínkách zůstane krásná choreografie hromadných skladeb.

Účastníci sletu z Lužic

Poznámka redakce:

Přímo ze sletových oslav v Praze přijeli do Lužic na návštěvu i na hody manželé Marek a Mařenka Nováková z USA. Mařenka Nováková (rozená Příkazská) na XV. všesokolském sletu také cvičila spolu s 18 americkými přítelkyněmi. Skladbu i s popisem přeložila z češtiny do angličtiny a své přítelkyně také naučila. Vzala je tak zároveň i na poznávací zájezd do bývalé vlasti svých i manželových rodičů, kam se s manželem stále rádi vrací.

*Při hodovém koláčku a kávě se to dověděla
Mil. Kopřivová*

MÉ VZPOMÍNKY NA 15. VŠESOKOLSKÝ SLET V PRAZE

S Věrnou gardou Slovácké župy jsem se zúčastnila sletu, který byl uspořádán ke 150. výročí založení Sokola. Ráda bych se s vámi podělila o mé nejsilnější zážitky.

Slet byl zahájen průvodem Prahou. Když jsme procházeli ulicemi, nadšenci Sokola z celého světa na nás mávali a volali: „Nazdar“, což mě velmi dojalo a oni měli též slzy dojetí v očích.

Zhlédli jsme divadelní představení Prodaná nevěsta, kterou hráli sokoli. Bylo to krásné a hlavní představitelé dostali od starostky Sokola medaile.

Při cestě přeplněnou tramvají na stadion jsem oslovila místní paní a řekla jsem jí, už nás musí mít plné zuby, když si ani nemá kam sednout a ona mi odpověděla: „Jsem šťastná, že vás máme.“

Na stadionu mě oslovil reportér TV Nova a požádal mě o rozhovor. Téhož večera jsem byla v hlavním televizním zpravodajství sice pouze krátce, ale přesto jsem tím potěšila svou rodinu a známé.

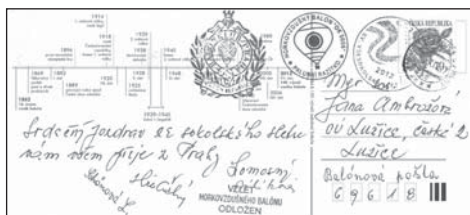

Při zahájení sletu nás zastihla velká bouřka. Díky vydatnému dešti ženám stékala barva z vlasů na bílý slavnostní kroj. I když na nás nebyla jediná nitka suchá, byli jsme všichni převelice šťastní.

Pozdravy domů jsme rozeslali balonovou poštou, která byla k tomuto určena.

Je dojemné, že se stále dokáže sjednotit tolik lidí, aby se poklonili myšlence Dr. Tyrše.

Ludmila Schönová Sokol Lužice

DRUHÉ LETNÍ FITNESS SOUSTŘEDĚNÍ

V půl desáté jednoho letního rána bylo před sportovní halou v Lužicích nezvykle živo. Třicet dítek se tu loučilo s rodiči a nasedalo do autobusu, který je poté odvezl na Lučinu, kde se naše soustředění tentokrát konalo.

Po příjezdu na místo jsme se ubytovali a šli prozkoumat okolí. Následoval oběd a po poledním klidu jsme se rozdělili do dvou skupin, ve kterých jsme trénovali. Odpoledne nás čekaly hry „Ponožková“ a „Paměťová.“ Po večeri a volné zábavě jsme pozvolna usinali – někteří poprvé bez maminky (nejmladší dítko mělo 6 let).

Další den začal rozcvičkou a samozřejmě se zase hodně sportovalo. Cílem soustředění je zvýšit kondici, posílit svalstvo, procvičit jednotlivé

gymnastické prvky, a proto tréninky probíhaly vždy dvakrát denně buď venku na hřišti, nebo ve sportovním sále. Po odpolední svačince jsme se vydali všichni na salaš. Přestože jsme se velmi těšili, měli jsme co dělat, abychom po trénincích tenhle výšlap zvládli.

Jakmile ale děti uviděly kladku na sjíždění, lanové překážky a prolézací tunely, na všechny bolístky rázem zapoměly a jen my dospěláci jsme nechápali, kde děti tu energii neustále berou. Při večeri nás čekalo velké překvapení. Věřte nebo ne – přišel se na nás podívat vodník z přehrady, a dokonce nám přinesl košík sladkostí.

Třetí den jsme očekávali příjezd gymnasty a fitnessáka z Brna Luboše Koumala, který nám přislíbil občasnou výpomoc při učení náročnějších gymnastických prvků. Nejprve dal všem dětem poctivý trénink a poté si vybral dívky, které se účastní soutěží, a zaměřil se u nich na zpevňovací cviky a procvičování přemetů a stokej. Večer jsme se bohužel museli rozloučit s Michalkou Janečkovou, kterou skolila angina. Škoda.

Ve čtvrtek už děti začaly pociťovat i svaly, o kterých do té doby ani nevěděly, že je mají. Proto jsme odpoledne pro odlehčení zorganizovali výherní olympiádu.

Na jednotlivých stanovištích děti plnily různé sportovní úkoly a za ně dostávaly „peníze“, které použily na nákup různých drobností, hraček a dobrot, které jsme jim nachystaly. Děti cvičily tak horlivě, že po dvou hodinách nezbyl v obchůdku ani jeden bonbón. Ve čtvrtek se také konal fitness karneval, který byl výjimečný tím, že byly děti rozděleny do skupinek, ve kterých se musely nejen přestrojit, ale i vymyslet a předvést v převlecích originální fitness sestavu. I když se říká o téhle generaci dětí, že je počítačově zaměřená a nemá fantazii, musím uznat, že děti předvedly perfektní a vtipná

Všechna foto autorka

vystoupení, až nám dospělým „padala čelist“.

A už tu byl pátek, den odjezdu. Dopoledne jsme ještě zvládli hledat pomoci fáborků za plnění úkolů poklad a po obědě hurá na balení kufrů. Při počtu 30 dětí to byla sportovní disciplína hlavně pro vedoucí.

Na závěr k mé velké radosti

někoho napadlo, že je čas hodit mě v oblečení do bazénu a všichni se radostně zapojili. Za dobrotu na žebrotu... Ale potom už opravdu zvednout kotvy, autobus je tu!

Letošní soustředění se myslím opravdu vydařilo. Musím moc poděkovat manželům Vlkovým za převoz pomůcek na cvičení na Lučinu, Lence Vlkové za skvělou zdravotnickou péči a krásný přístup k dětem, Zdence Gožďálové a Dášě Lorencové za velkou pomoc při všech činnostech, které se na soustředění odehrávaly, řidiči autobusu panu Kopečkovi za to, že nás šťastně bez úhony přivezl na místo i dovezl domů, a všem rodičům za půjčení skvělých dětí! Za rok si to doufám zopakujeme!!!

Katka Knápková

Lužický tenis v letní sezóně 2012

úspěchy mládeže i dospělých

Letošní letní sezóna se lužickým tenistům velmi vydařila.

Největšího úspěchu dosáhl Jiří Balun. Na přeborech České republiky v kategorii starších žáků v Jablonci nad Nisou obsadil ve dvouhře i ve čtyřhře 3. místo. Gratulujeme.

V kategorii mladšího žactva se dařilo i jeho sestře Emmě Balunové, která obsadila na turnaji v Hodoníně druhé místo ve čtyřhře, a na turnaji ve Starém Městě ve čtyřhře dokonce zvítězila.

Matěj Dvořák vyhrál čtyřhru na turnaji v Mohelnici, kde obsadil i třetí místo ve dvouhře. Na turnaji v Hodoníně obsadil druhé místo ve čtyřhře a třetí místo ve dvouhře. Dále na turnaji ve Strážnici vybojoval třetí místo ve dvouhře i čtyřhře.

Natálie Dvořáková vyhrála čtyřhru na turnaji v Hodoníně a obsadila druhé místo ve čtyřhře na turnaji v Mohelnici. Zde vybojovala i třetí místo ve dvouhře. Dále na turnaji v Brně-Tuřanech dosáhla na druhé místo ve dvouhře.

Skvělého umístění dosáhlo mladší žactvo i v kategorii družstev. V krajském přeboru obsadili třetí místo. Porazili postupně TK Uherské Hradiště, Napajedla, Bystřici pod Hostýnem, Lanžhot a Velké Bílovice. Podlehli pouze těsně Břeclavi a vítězovi celé soutěže, družstvu ŽLTC Brno. Hráči budou v této kategorii ještě dva roky, letos sem přešli z baby tenisu, takže mohou dopadnout příští rok ještě lépe.

Daniela Dvořáková vybojovala třetí místo ve dvouhře a druhé místo ve čtyřhře v kategorii dorostu na turnaji ve Strážnici, v kategorii dospělých pak třetí místo ve dvouhře a druhé místo ve čtyřhře na turnaji žen ve Stráně.

V chorvatském Zatonu v kategorii dospělých vyhrál turnaj ve dvouhře Lubomír Dvořák

Jiří Balun (vpravo) na přeborech ČR v Jablonci nad Nisou – třetí místo ve dvouhře i čtyřhře

Matěj Dvořák (vlevo) – první místo na turnaji v Mohelnici ve čtyřhře a třetí ve dvouhře

Natálie Dvořáková (vlevo) – první místo na turnaji v Hodoníně ve čtyřhře

a spolu s Milanem Fialou vyhráli i čtyřhru. Na stejném turnaji v kategorii juniorů obsadil Matěj Dvořák druhé místo.

Na turnaji čtyřher Česká Spořitelna CUP ve Vésce u Olomouce obsadil Lubomír Dvořák s Jiřím Čechovským třetí místo ze sedmnácti dvojic.

Dvojice Zdeněk Repík a Lubomír Dvořák vyhrála memoriál Ing. Kopla - tenisový turnaj čtyřher v Dubňanech.

Lubomír Dvořák (vlevo) a Zdeněk Repík – vítězové memoriálu Ing. Kopla v Dubňanech

SPORTOVNÍ HALA LUŽICE

Ceník nájmu hlavního sálu platný od 1. 10. 2012

Název	Cena za 1 hodinu
Veřejnost	500,-Kč
Organizace (firmy)	600,-Kč
Sportovní oddíl – mládež	400,-Kč
Sportovní oddíl – dospělí	500,-Kč
Sportovní oddíl – mládež cizí	500,-Kč
Sportovní oddíl – dospělí cizí	600,-Kč
Spolky, sdružení	500,-Kč
Zdravotně postižení	300,-Kč

KONDIČNÍ CVIČENÍ

na hale v Lužicích,
malý sál u posilovny

Úterý 17: 00 - 18:00
Čtvrtek 17: 00 - 18:00

Program zaměřený
na zpevnění postavy, hlavně
na problémové partie těla.

Cvičí se od počtu 6 klientů
70 Kč/1 hodina.
Zvýhodněný 3měsíční kurz
60 Kč/1 hodina

KONTAKT:

telefon: 724593793,
email: dada.dance@seznam.cz

společenská kronika

Jubilanti - červenec - září 2012

- 80 let** Anna Grochálková
Marie Hamrová
Stanislava Helešicová
Ludmila Hančíková
Miloslava Šimková
- 85 let** Marie Příkazská
- 91 let** Marie Kučerová
- 93 let** Ludmila Junošová

Blahopřejeme

1. září 2012 – uzavřeli sňatek:

Zuzana Zimková a Jaroslav Procházka z Lužic

Novomanželé Zuzana a Jaroslav Procházkovi

Blahopřejeme

Napsali nám...

Důrazné NE spotřební dani na tiché víno

„Tak nám zabili Ferdinanda...“ - tento slavný výrok Švejka bychom mohli přirovnat k současnému návrhu vlády ČR na návrh ministra financí Miroslava Kalouska na zavedení nenulové sazby spotřební daně na tiché víno. Nu což, ministr říká chlast je chlast, tak proč tiché víno nezdanit. To, že tato vláda vidí pouhé A a již nedohlíží na nutné B, jsme se mohli přesvědčit u spotřební daně na pohonné hmoty.

Vinohradnictví a vinařství v České republice je svým specifickým postavením velmi zajímavou částí zemědělského odvětví. Plocha obhospodařovaných vinic dosahuje pouze 18.000 hektarů zemědělské půdy, avšak přepočtem se zde z této plochy vyprodukuje hrozny v hodnotě asi 1,5 mld. Kč. Všechny tyto hrozny jsou v ČR zpracovány na víno. Tímto zpracováním se vytváří další národní produkt v hodnotě asi 1,5 mld. Kč. Celý obor přímo zaměstnává asi 20 tisíc pracovních sil. K tomu je nutno připočítat navazující obory (dodavatelské služby, technologie, gastronomie a turistika).

Většina vinohradnické a vinařské produkce (asi 92 % vinic) je realizována v Jihomoravském kraji. Následuje kraj Zlínský. Tyto územní celky mají rozhodující vliv na vinařství. Vzhledem k tomu, že tento obor je jeden z klíčových, byla tu v minulosti obcemi či krajem vybudována zázemí jako turistické cesty, cyklostezky, vinařská zařízení a rozvinuta řada činností ve smyslu společenských akcí, ochutnávek vín, otevřených sklepů, slavností svatomartinského vína. Ve vinařských obcích je taktéž rozvinuta celá řada přímo nevinařských slavností (hody, plesy apod.), které se však ve většině případů

foto: Václav Šálek

neobejdou bez aktivit vinařů. K tomu je nutno připočíst rozvoj turistiky a návaznost dalších oborů jako hotely, gastronomie, služby návštěvníkům a pořadatelům (taxi, výroba tiskoviny) a také rozvoj servisních organizací jako je prodej vinařských potřeb, výroba skla, prodej technologii, traktorů a dalších zařízení. Z těchto všech činností jsou jihomoravské obce rozvíjeny a také prostřednictvím přerozdělení finančních prostředků rozpočtovým určením daní plynou do vinařských obcí nemalé finanční prostředky.

Současný návrh prezentovaný ministrem M. Kalouskem na zavedení nenulové sazby spotřební daně na tiché víno je útokem na jeden z posledních prosperujících oborů v zemědělství. Tento návrh je třeba jednoznačně odmítnout, a to bez jakéhokoli kompromisu. Zavedení spotřební daně v prostředí EU, kde nejsou podmínky rovné a okolní vinařské státy mají nulovou sazbu spotřební daně na tiché víno, povede k likvidaci vinařského oboru, chátření nově vybudovaných vinic, technologických zařízení a vůbec koloritu krajiny vinic a sklepů na jižní Moravě. Podstatným argumentem je také tlak na vylidňování venkova, protože kolorit krajiny zde jednak neustále udržuje místní obyvatelé, jednak láká turisty. Argument pana ministra na srovnání podmínek s jinými obory (pivovarnictví a lihovarnictví) je lichý, neboť

spotřební daň je nástroj, který zdaňuje vybrané výrobky. Tedy ty výrobky, ze kterých stát chce mít další příjmy a je si také jist, že zdaněním těchto výrobků tyto dodatečné příjmy získá. Stát tedy nezdaňuje lih jako takový, neboť pokud by tak udělal, musel by zdanit veškeré výrobky, kde je lih obsažený tedy parfémy či jiné výrobky, včetně např. bonbonů, a to stát nechce.

Je potřeba připomenout, že spotřební daň na tiché víno není, s výjimkou Francie, v žádné členské zemi EU, kde je víno produkováno. Francie má zavedenu spotřební daň ve výši asi 0,8 Kč/litr, tato je však z důvodu evidenčního a výtěžek této daně je poskytnut tamní obdoba Vinařského fondu na propagaci. Tuto formu podpory má Francie notifikována EU. V Maďarsku tuto daň měli zavedenu, ale zrušili ji, neboť se ukázalo, že náklady na výběr jsou velmi vysoké a administrativa pouze zatěžuje producenty. Na Slovensku byla v lednu 2012 zavedena spotřební daň na ovocná vína a medovinu, avšak již po měsíci byla zrušena, neboť i tak malý obor, jako je ovocné víno, začal okamžitě propouštět své zaměstnance a upadat. Výběr spotřební daně na tichá vína je s ohledem na velké množství drobných producentů mimořádně technicky náročný. Důsledkem by byl chabý výběr doplněný rozvojem šedé ekonomiky a propadem ve výběru stávajících daní (DPH, daň z příjmů, odvodů z navázaných odvětví atd.). Tato skutečnost zde již existovala po zavedení legislativy EU povinností zavádět daňové sklady do doby, než vše bylo národní legislativou upraveno do rozumné míry. Zcela jistě si každý z nás vzpomene na časté návštěvy celníků ve sklepích či na vinařských akcích, kteří chodili vybírat nulu. Významnou ztrátou pro Českou republiku by byl také enormní nárůst nákupu vína v okolních zemích, které spotřební daň nemají (Rakousko, Německo, Slovensko a Maďarsko), a jeho nezdaněný prodej na našem území. Utrpěla

by i v poslední době značně rozvíjená vinařská turistika, hosté by se přesunuli za nezdaněným vínem do Rakouska a na Slovensko. To, že tento argument není lichý, potvrzuje problematika spotřební daně u pohonných hmot. Spotřební daň na víno zde již zavedena byla. Její nejvyšší sazba byla v roce 1993, a to 7,80 Kč/litr, a je nutno podotknout, že v tehdejší době byla v ČR také nejnižší plocha vinic, pouhých 9500 ha. Následným snižováním, až do současné nuly, (od roku 1999) vzrostla plocha vinic na stávajících 18000 ha.

Nemá smysl psát další argumenty, kterých je celá řada. Musíme jen doufat, že takovou hloupost, jakou jsme zde již měli a postupně pochopili, že nevede k ničemu, zavedenou mít nebudeme. I kdyby tato hloupost byla navržena, tak věřím, že v Poslanecké sněmovně jsou inteligentní lidé, kteří tento nesmysl smetou se stolu. Další informace na <http://www.svcr.cz/> spotrební-dan-na-tiche-vino

Martin Půček, Lužice

REKLAMA

Zakázková výroba nábytku

- kuchyňské linky • vestavěné skříně
- vybavení interiérů • vestavné spotřebiče

Stavebně truhlářské práce

- nábytek z masivu • obklady stěn
- dveře • vrata • pergoly

TEL.: 606 200 747
privat Prušánky č. 602
606 227 363

truhlarstvi.kriva@seznam.cz

www.truhlarstvikriva.cz

FINANČNÍ PORADNA: CO JE TO KONSOLIDACE ÚVĚRŮ

V listopadu minulého roku byla otevřena nová pobočka UniCredit Bank v Hodoníně. Za necelý rok si cestu do této pobočky našlo mnoho klientů. Požádali jsme ředitele pobočky Ing. Jana Ševčíka o rozhovor na aktuální téma konsolidace úvěrů.

Co je to konsolidace úvěrů?

Konsolidace znamená sloučení různých úvěrů, půjček, kreditních karet, kontokorentů do jednoho úvěru se snížením měsíční splátky. Celkovou částku úvěru je také možné navýšit o dodatečně finanční prostředky, které jsou klientovi volně k dispozici. Navíc, když si klient sloučí své půjčky u UniCredit Bank získá odměnu 3 000 Kč. Akce platí do 31. 10. 2012 po splnění podmínek stanovených bankou.

Jaký má konsolidace význam?

Sloučení všech úvěrů do jednoho umožňuje:

- Snížení měsíční splátky Vašich úvěrů
- Získání dodatečných finančních prostředků
- Zpřehlednění všech úvěrů – neplatím za různé půjčky, karty, nebankovky apod.

Platím jenom jeden úvěr s nízkým úrokem a nízkou splátkou.

Co všechno lze do konsolidace půjček zahrnout?

Do konsolidace je možné zahrnout obecně většinu úvěrových produktů, jako je spotřebitelský úvěr, kreditní (úvěrová) karta, či kontokorent (povolené přečerpání účtu) od různých poskytovatelů. I v případě, že má klient jen jediný úvěrový produkt, je možné jej refinancovat. Prostřednictvím konsolidace úvěrů nelze financovat hypotéky a úvěry ze stavebního spoření. Tyto produkty je ale možné refinancovat prostřednictvím našeho hypotečního úvěru, který momentálně nabízí od 2,5 % p. a.

Pro koho je konsolidace úvěrů vhodná?

Pro všechny, kteří mají alespoň jeden úvěrový produkt u jiné banky, příp. „nebankovky“ a uvažují o snížení svých splátek. Většina klientů přichází s požadavkem na snížení výše měsíční splátky a pro většinu klientů nalezneme řešení.

Jak náročný je celý proces a co všechno k němu potřebuji?

Celý proces od první návštěvy do vyplá-

cení prostředků zabere obvykle jen několik hodin. Během první schůzky nahlédneme s klientem do bankovních registrů a navrhneme řešení a možnosti. Pokud je klient akceptuje, zahájíme schvalovací proces. Schválení je buď okamžité, nebo maximálně do jednoho dne. Pokud je konsolidace schválena, potřebujeme již jen podklady ke starým úvěrům, abychom je mohli za klienta v pořádku doplatit. Celou administrativu se zrušením starých úvěrů vyřídíme za klienta zcela bezplatně. Konsolidaci si můžete nezáväzně namodelovat na stránce www.splatkomat.cz.

Máte nějaký konkrétní příklad?

Určitě, přednádnem příšla klientka se žádostí o sloučení úvěrů u jiných bank. Prozdadla nám, že má veškeré úvěry a karty ve výši přibližně 350 000 Kč. Její aktuální splátky činily 11 450 Kč měsíčně. Přiznala, že splácení je pro ni velmi obtížné a bez pomoci rodiny a známých by se pravděpodobně již ocitla na ulici. S klientkou jsme se dohodli na dalším postupu. Spracovali jsme žádost o úvěr, který byl schválen. Klientka měla novou splátku ve výši 6 932 Kč, úrokovou sazbu 8,9 % p.a., navíc bez váhání požádala o převod svého běžného účtu

ze staré banky k nám. Získala běžný účet o polovinu levnější než u své bývalé banky. Nyní za měsíc splácí o 4 518 Kč méně, ročně ušetří více než 54 000 Kč. Je příjemné vidět, že dokážete konkrétně pomoci svému klientovi a vyčarovat mu spokojený úsměv na tváři.

Je konsolidace jediným způsobem, jak snížit finanční náklady?

Jediným řešením určitě není. Všem klientům nabízíme možnost převedení nejen úvěrů, ale i běžného účtu, na velmi zajímavé podmínky. V naší produktové nabídce máme celou řadu atraktivních produktů pro každého. Namátkou zmíníme spořicí účet se zhodnocením 2,5 % p.a. nebo převratnou hypotéku se sazbou rovněž od 2,5 % p.a. Rodinné finance jsou ale věcí velmi individuální, proto zvu všechny na návštěvu naší pobočky, kde se o nich rádi osobně pováíme do potřebných detailů.

Děkujeme za rozhovor

UniCredit Bank Express
Dolní Valy 3, Hodonín
Tel: 955 964 810
email: expres.hodonin@unicreditgroup.cz

Vítejte v
UniCredit Bank Express

Rekoplus+ CZ

Nabízíme kompletní rekonstrukční, zednické a stavební práce:

- ✓ Obklady, dlažby, omítky, štuky
- ✓ Kompletní rekonstrukce bytových jader
- ✓ Rekonstrukce bytů a domů
- ✓ Sádrokartóny, Zámkové dlažby, Fasády

Kompletní kalkulace a návrh zdarma. Ke každé zakázce klademe maximální důraz.

Tel: +420 776 808 871 www.rekoplus.cz

Mail: info@rekoplus.cz

Dárkové a zahradní centrum

Hodonín, Legionářů 2
(naproti gymnázia)

www.bonsai-shop.cz

www.tajnedarky.cz

www.citrus-shop.cz

originální dárky,
exotické rostliny,
keramika, plasty,
substráty, hnojiva

tel.: 737 856 904

ANGLIČTINA EFEKTIVNĚ

Přejete si zdokonalit své jazykové schopnosti?

Chcete se připravit k maturitní zkoušce?

Plánujete pohovor do nového zaměstnání?

Využijte možnost soukromého doučování angličtiny.

Kontakt na tel: 777 214 971, mail:

ladislava.seckarova@seznam.cz

Moravská Nová Ves, Vítězství 1041, Ing. Ladislava Šrámková.

HLEDÁTE VHODNÝ DÁREK PRO VAŠE BLÍZKÉ?

Jindřiška Fogtová (dipl. zdr. sestra) nabízí

dárkové poukazy na

MASÁŽE

přimo u Váš doma

cena: od 250 Kč

774 009 283

- VÝROBA A DOPRAVA BETONOVÉ SMĚSI
- DOPRAVA A ZEMNÍ PRÁCE
- OBČANSKÉ STAVBY
- RODINNÉ DOMY NA KLÍČ
- PRŮMYSLOVÉ STAVBY
- ZATEPLOVÁNÍ BUDOV
- PŮJČOVNA LEŠENÍ A BEDNĚNÍ
- DEMOLICE A RECYKLACE

Sídlo firmy: Měšťanská 109, 695 01 Hodonín

www.firmaplus.cz • firmaplus@firmaplus.cz

tel: 518 340 763 • fax: 518 321 031 • mobil: 732 560 043

Zpravodaj Obecního úřadu Lužice vychází 4x ročně.

Řídí redakční rada: Mgr. Jana Ambrožová, Miroslava Ištvaníková, Mgr. Jana Ličeníková, Miluška Kopřivová, Věra Kotásková, Jana Králová, Ing. Jaroslav Kreml, Mgr. Lenka Kučí
Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Lelka Dolní Bojanovice

Povoleno OkÚ Hodonín, registrační číslo vydané Ministerstvem kultury ČR – MK ČR E 12422, náklad 1150ks.

obec@luziceuhodonina.cz • www.luziceuhodonina.cz

PRVNÍ ŠKOLNÍ DEN

Foto: Mgr. Jana Ličeníková

Slavnostní otevření cyklostezky Hodonín - Lužice

Foto: Jana Králová

Lužické vinobraní

Dětské barevné odpoledne

Foto:
Jana Králová

Chcete finančně přispět na Lužický zpravodaj?
Zde je místo na Vaše logo či jméno.

Na vydání tohoto čísla přispěli:

DD PNEU
Kompletní vybavení pneuservisu